Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/87/EY,**

annettu 13 päivänä lokakuuta 2003,

kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/101/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004	L 338	18	13.11.2004
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/101/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008	L 8	3	13.1.2009
►M3	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 219/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009	L 87	109	31.3.2009
►M4	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/29/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009	L 140	63	5.6.2009
►M5	Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1359/2013/EU, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013	L 343	1	19.12.2013

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

►A1	Kroatian liittymissopimus (2012)	L 112	10	24.4.2012

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/87/EY,

annettu 13 päivänä lokakuuta 2003,

kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([3]),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([4]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vihreällä kirjalla kasvihuonekaasujen päästökaupasta Euroopan unionissa käynnistettiin Euroopan laajuinen keskustelu kasvihuonekaasujen päästökaupan sopivuudesta ja mahdollisesta toimivuudesta Euroopan unionissa. Eurooppalaisessa ilmastonmuutosohjelmassa on ollut erilaisia sidosryhmiä mukana tarkastelemassa yhteisön politiikkoja ja toimenpiteitä, mukaan lukien vihreään kirjaan perustuva kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä yhteisössä (yhteisön järjestelmä). Päätelmissään 8 päivänä maaliskuuta 2001 neuvosto totesi eurooppalaisen ilmastonmuutosohjelman sekä vihreään kirjaan perustuvan työn erityisen merkityksen ja korosti konkreettisten toimien pikaista tarvetta yhteisön tasolla.

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1600/2002/EY ([5]) perustetussa kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa ilmastonmuutosta pidetään ensisijaisena toiminta-alueena, ja ohjelmassa esitetään yhteisön laajuisen päästökauppajärjestelmän toteuttamista vuoteen 2005 mennessä. Ohjelmassa todetaan, että yhteisö on sitoutunut vähentämään vuosien 2008—2012 aikana kasvihuonekaasujen päästöjä kahdeksalla prosentilla vuoden 1990 tasoon verrattuna ja että pitkällä aikavälillä kasvihuonekaasujen päästöjen kokonaismäärää on vähennettävä noin 70 prosentilla vuoteen 1990 verrattuna.

([1]) EYVL C 75 E, 26.3.2002, s. 33.
([2]) EYVL C 221, 17.9.2002, s. 27.
([3]) EYVL C 192, 12.8.2002, s. 59.
([4]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 10. lokakuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18. maaliskuuta 2003 (EUVL C 125 E, 27.5.2003, s. 72), Euroopan parlamentin päätös, tehty 2. heinäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 22. heinäkuuta 2003.
([5]) EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

▼B

(3) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen tekemisestä 15 päivänä joulukuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/69/EY ([1]) hyväksytyn ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen perimmäisenä tavoitteena on ilmakehän kasvihuonekaasupitoisuuksien vakiinnuttaminen sellaiselle tasolle, ettei ihmisen toiminnasta aiheudu vaarallista häiriötä ilmastojärjestelmässä.

(4) Kun Kioton pöytäkirja, joka hyväksyttiin ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti 25 päivänä huhtikuuta 2002 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2002/358/EY ([2]), tulee voimaan, se velvoittaa yhteisön ja sen jäsenvaltiot vähentämään pöytäkirjan liitteessä A lueteltujen ihmisen toiminnasta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen kokonaismäärää vuosien 2008 ja 2012 välisenä kautena kahdeksalla prosentilla vuoden 1990 tasoon verrattuna.

(5) Yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat sopineet täyttävänsä yhteisesti Kioton pöytäkirjan mukaiset sitoumuksensa ihmisten toiminnasta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämisestä päätöksen 2002/358/EY mukaisesti. Tällä direktiivillä on tarkoitus myötävaikuttaa siihen, että Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot täyttävät sitoumuksensa tehokkaammin, järjestämällä tehokkaat kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien eurooppalaiset markkinat ja siten, että siitä koituu mahdollisimman vähän haittaa talouden kehitykselle ja työllisyydelle.

(6) Yhteisön CO_2-päästöjen ja muiden kasvihuonekaasupäästöjen valvontajärjestelmästä 24 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/389/ETY ([3]) toteutettiin järjestelmä, jolla valvotaan kasvihuonekaasujen päästöjä ja arvioidaan edistymistä näitä päästöjä koskevien sitoumusten täyttämisessä. Tämä järjestelmä auttaa jäsenvaltioita niiden päättäessä myönnettävien päästöoikeuksien kokonaismäärästä.

(7) Yhteisön säännökset päästöoikeuksien jakamisesta jäsenvaltioissa ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa, ettei sisämarkkinoiden toiminta häiriinny, ja vältetään kilpailun vääristyminen.

(8) Päästöoikeuksia jakaessaan jäsenvaltioiden olisi kiinnitettävä huomiota mahdollisuuksiin vähentää päästöjä teollisuusprosessien osalta.

(9) Jäsenvaltiot voivat säätää, että ne myöntävät henkilöille vuonna 2008 alkavana viisivuotiskautena voimassa olevia päästöoikeuksia ainoastaan niiden päästöoikeuksien osalta, jotka on mitätöity ja jotka vastaavat niitä päästöjen vähennyksiä, jotka nämä henkilöt ovat toteuttaneet jäsenvaltionsa alueella vuonna 2005 alkavan kolmivuotiskauden aikana.

([1]) EYVL L 33, 7.2.1994, s. 11.
([2]) EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1.
([3]) EYVL L 167, 9.7.1993, s. 31, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 1999/296/EY (EYVL L 117, 5.5.1999, s. 35).

▼B

(10) Tästä viisivuotiskaudesta alkaen siirrettäessä päästöoikeuksia toiseen jäsenvaltioon tehdään vastaavat mukautukset Kioton pöytäkirjan nojalla sallittuihin päästömääriin.

(11) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tiettyjä nimettyjä toimintoja harjoittavilla toimijoilla on kasvuhuonekaasujen päästölupa ja että ne tarkkailevat näihin toimintoihin liittyviä nimettyjä kasvihuonekaasupäästöjään ja raportoivat niistä.

(12) Jäsenvaltioiden olisi annettava säännökset seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin rikkomiseen, ja varmistettava, että niitä sovelletaan. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

(13) Avoimuuden varmistamiseksi yleisöllä olisi oltava mahdollisuus tutustua tietoihin, jotka koskevat päästöoikeuksien jakamista ja päästöjen tarkkailun tuloksia, ellei ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY ([1]) edellyttämistä rajoituksista muuta johdu.

(14) Jäsenvaltioiden olisi laadittava tämän direktiivin täytäntöönpanosta kertomus eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järkeistämisestä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY ([2]) mukaisesti.

(15) Otettaessa uusia laitoksia yhteisön järjestelmän piiriin olisi noudatettava tässä direktiivissä annettuja säännöksiä, ja näin ollen yhteisön järjestelmä voidaan laajentaa kattamaan myös muiden kasvihuonekaasujen kuin hiilidioksidin päästöt, kuten ne, jotka ovat peräisin kemian- ja alumiiniteollisuudesta.

(16) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltiota säilyttämästä tai perustamasta kansallisia kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmiä, joilla säännellään kasvihuonekaasujen päästöjä, jotka ovat peräisin muista kuin liitteessä I luetelluista tai yhteisön järjestelmän piiriin kuuluvista toiminnoista tai jotka ovat peräisin väliaikaisesti yhteisön järjestelmän ulkopuolelle jätetyistä laitoksista.

(17) Jäsenvaltiot voivat osallistua kansainväliseen päästökauppaan Kioton pöytäkirjan osapuolina minkä tahansa muun sen liitteessä B mainitun osapuolen kanssa.

(18) Yhteisön järjestelmän kytkeminen kolmansien maiden kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmiin lisää Kioton pöytäkirjan velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti tehdyssä päätöksessä 2002/358/EY yhteisölle asetettujen päästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamisen kustannustehokkuutta.

([1]) EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.
([2]) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48.

▼B

(19) Hankemekanismit, yhteistoteutus (JI) ja puhtaan kehityksen mekanismi (CDM) mukaan lukien, ovat tärkeitä, jotta tavoitteet saavutetaan sekä maailman kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen että kustannustehokkaammin toimivan yhteisön järjestelmän osalta. Kioton pöytäkirjan ja Marrakešin sopimusten asiaa koskevien määräysten mukaisesti näitä mekanismeja olisi käytettävä täydentämään kansallista toimintaa, joka on näin ollen merkittävä osa näitä pyrkimyksiä.

(20) Tällä direktiivillä rohkaistaan energiatehokkaampien ja vähemmän päästöjä tuotantoyksikköä kohden aiheuttavien tekniikoiden käyttöön, sähkön ja lämmön yhteistuotantoon tarkoitettu tekniikka mukaan lukien, kun taas hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä sisämarkkinoilla edistetään erityisesti sähkön ja lämmön yhteistuotantoon tarkoitettuja tekniikoita.

(21) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetulla neuvoston direktiivillä 96/61/EY ([1]) luodaan pilaantumisen ehkäisyä ja vähentämistä koskevat yleiset puitteet, joita voidaan käyttää kasvihuonekaasujen päästölupien myöntämisessä. Direktiiviä 96/61/EY olisi muutettava sen varmistamiseksi, ettei tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvasta laitoksesta peräisin oleville kasvihuonekaasujen suorille päästöille aseteta päästöjen raja-arvoja ja että jäsenvaltiot voivat päättää, ettei energiatehokkuuteen liittyviä vaatimuksia määrätä koskemaan polttoyksiköitä tai muita yksiköitä, joista aiheutuu hiilidioksidipäästöjä paikalla, tämän kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 96/61/EY muiden vaatimusten soveltamista.

(22) Tämä direktiivi on Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastonmuutosta koskevan puitesopimuksen ja Kioton pöytäkirjan mukainen. Tätä direktiiviä olisi tarkistettava niihin liittyvän kehityksen perusteella sekä direktiivin täytäntöönpanosta saatujen kokemusten ja kasvihuonekaasujen päästöjen seurannassa saavutetun edistymisen ottamiseksi huomioon.

(23) Päästöoikeuksien kaupan olisi oltava osa kattavaa ja yhdenmukaista politiikka- ja toimenpidekokonaisuutta, joka toteutetaan jäsenvaltioiden ja yhteisön tasolla. Yhteisön järjestelmään kuuluvan toiminnan osalta jäsenvaltiot voivat tarkastella sellaisten sääntely- tai veropolitiikkojen taikka muiden politiikkojen vaikutuksia, joilla on samat tavoitteet, tämän kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamista. Direktiiviä tarkistettaessa olisi tarkasteltava sitä, missä määrin nämä tavoitteet on saavutettu.

(24) Verotus voi olla kansallisen politiikan väline sellaisten laitosten päästöjen rajoittamiseksi, jotka on jätetty väliaikaisesti yhteisön järjestelmän ulkopuolelle.

([1]) EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

▼B

(25) Politiikkoja ja toimenpiteitä olisi toteutettava jäsenvaltioiden ja yhteisön tasolla kaikilla talouden aloilla Euroopan unionissa eikä ainoastaan teollisuuden ja energian aloilla, jotta saadaan aikaan huomattavia vähennyksiä päästöissä. Komission olisi erityisesti harkittava yhteisön tason politiikkoja ja toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että liikennesektori myötävaikuttaa merkittävästi siihen, että yhteisö ja sen jäsenvaltiot täyttävät Kioton pöytäkirjan mukaiset ilmastonmuutosta koskevat velvoitteensa.

(26) Markkinoihin perustuvien järjestelyjen moninaisista mahdollisuuksista huolimatta ilmaston muutoksen rajoittamista koskevan Euroopan unionin strategian olisi perustuttava yhteisön järjestelmän ja muun tyyppisten yhteisön, kansallisten ja kansainvälisten toimien väliseen tasapainoon.

(27) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.

(28) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(29) Komissio ei voi muuttaa liitteessä III olevia perusteita 1, 5 ja 7 komitologiamenettelyä soveltaen. Muutokset, jotka koskevat vuoden 2012 jälkeisiä kausia, olisi tehtävä ainoastaan yhteispäätösmenettelyllä.

(30) Koska yksittäisten jäsenvaltioiden toimin ei voida riittävällä tavalla saavuttaa ehdotetun toiminnan tavoitetta eli yhteisön järjestelmän toteuttamista ja koska se tämän vuoksi voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa esitetyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa esitetyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

▼M2

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

▼B

1 artikla

Kohde

Tällä direktiivillä perustetaan kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä yhteisössä (jäljempänä ’yhteisön järjestelmä’) kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi sekä kustannustehokkaasti että taloudellisesti.

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼M4

Lisäksi tässä direktiivissä säädetään kasvihuonekaasujen päästövähennysten lisäämisestä siten, että voidaan auttaa saavuttamaan vähennysten tasot, joita pidetään tieteellisesti välttämättöminä vaarallisen ilmastonmuutoksen välttämiseksi.

Tässä direktiivissä annetaan myös säännökset, jotka koskevat sellaisen tiukemman, 20 prosenttia ylittävän yhteisön vähennyssitoumuksen arviointia ja täytäntöönpanoa, jota sovelletaan yhteisön hyväksyttyä kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen, joka johtaa 9 artiklassa vaadittuja suurempiin kasvihuonekaasujen päästöjen päästövähennyksiin, kuten ilmenee maaliskuussa 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymästä 30 prosentin sitoumuksesta.

▼B

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuviin päästöihin ja liitteessä II lueteltuihin kasvihuonekaasuihin.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta direktiivistä 96/61/EY johtuvien vaatimusten soveltamista.

▼M2

3. Tämän direktiivin soveltamisen Gibraltarin lentoasemaan ei katsota vaikuttavan Espanjan kuningaskunnan tai Yhdistyneen kuningaskunnan oikeudelliseen asemaan riidassa siitä, minkä valtion suvereniteetin alaisuuteen alue, jolla tämä lentoasema sijaitsee, kuuluu.

▼B

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ’päästöoikeudella’ ainoastaan tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi määritettyä ja tämän direktiivin säännösten mukaisesti siirrettävissä olevaa oikeutta päästää ympäristöön yhtä hiilidioksiditonnia vastaava määrä tiettynä ajanjaksona;

▼M2

b) ’päästöillä’ jonkin laitoksen lähteistä ilmaan päästettyjä kasvihuonekaasuja tai liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan käytettävästä ilma-aluksesta ympäristöön päästettyjä tiettyjä tähän toimintaan liittyviä kaasuja;

▼M4

c) ’kasvihuonekaasuilla’ liitteessä II lueteltuja kaasuja ja muita ilmakehän sekä luonnollisia että ihmisen toiminnan aiheuttamia kaasumaisia ainesosia, jotka ottavat vastaan ja lähettävät edelleen infrapunasäteilyä;

▼B

d) ’kasvihuonekaasujen päästöluvalla’ 5 ja 6 artiklan mukaisesti myönnettyä lupaa;

e) ’laitoksella’ kiinteää teknistä kokonaisuutta, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa sekä mitä tahansa niihin suoranaisesti liittyvää toimintaa, joka on teknisesti yhteydessä laitoksella suoritettuun toimintaan ja joka mahdollisesti vaikuttaa päästöihin ja pilaantumiseen;

▼B

f) ’toiminnanharjoittajalla’ henkilöä, joka käyttää tai valvoo laitosta, taikka, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, henkilöä, jolle on annettu taloudellinen päätäntävalta laitoksen teknisessä toiminnassa;

g) ’henkilöllä’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä;

▼M4

h) ’uudella osallistujalla’:

— yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa harjoittavaa laitosta, joka on saanut kasvihuonekaasujen päästöluvan ensimmäisen kerran 30 päivän kesäkuuta 2011 jälkeen, tai

— yhteisön järjestelmään 24 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti sisällytettyä toimintaa ensimmäisen kerran harjoittavaa laitosta, tai

— yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa harjoittavaa laitosta tai yhteisön järjestelmään 24 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti sisällytettyä toimintaa harjoittavaa laitosta, jota on huomattavasti laajennettu 30 päivän kesäkuuta 2011 jälkeen, mutta vain siltä osin kuin on kyse tästä laajennuksesta;

▼B

i) ’yleisöllä’ yhtä tai useampaa henkilöä ja kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti henkilöiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;

j) ’hiilidioksiditonnia vastaavalla määrällä’ tai ’hiilidioksidiekvivalenttitonnilla’ yhtä tonnia hiilidioksidia (CO_2) tai minkä tahansa muun liitteessä II luetellun kasvihuonekaasun määrää, jolla on vastaava vaikutus maapallon lämpenemiseen;

▼M1

k) ’liitteen I osapuolella’ ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) liitteessä I mainittua osapuolta, joka on ratifioinut Kioton pöytäkirjan sen 1 artiklan 7 kohdassa määrätyllä tavalla;

l) ’hanketoiminnalla’ hanketoimintaa, jonka yksi tai useampi liitteen I osapuoli on hyväksynyt Kioton pöytäkirjan 6 tai 12 artiklan ja UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti;

m) ’päästövähennysyksiköllä’ yksikköä, joka myönnetään Kioton pöytäkirjan 6 artiklan ja UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti;

n) ’sertifioidulla päästövähennyksellä’ yksikköä, joka myönnetään Kioton pöytäkirjan 12 artiklan ja UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti;

▼M2

o) ’ilma-aluksen käyttäjällä’ henkilöä, joka käyttää ilma-alusta sen suorittaessa liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, tai jos kyseinen henkilö ei ole tiedossa tai ilma-aluksen omistaja ei ole yksilöinyt käyttäjää, ilma-aluksen omistajaa;

p) ’kaupallisen lentoliikenteen harjoittajalla’ toiminnanharjoittajaa, joka tarjoaa korvausta vastaan säännöllisiä tai muita kuin säännöllisiä lentoliikennepalveluja matkustajien, rahdin tai postin kuljettamiseksi;

▼M2

q) ’hallinnoivalla jäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, joka on 18 a artiklan mukaisesti vastuussa yhteisön järjestelmän hallinnoinnista tietyn ilma-aluksen käyttäjän osalta;

r) ’ilmailusta aiheutuvilla päästöillä’ kaikkien liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan kuuluvien, jäsenvaltion alueella sijaitsevalta lentopaikalta lähtevien tai tällaiselle lentopaikalle kolmannesta maasta saapuvien lentojen päästöjä;

s) ’ilmailun aiemmilla päästöillä’ liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan käytettävien ilma-alusten vuosien 2004, 2005 ja 2006 keskimääräisiä vuotuisia päästöjä;

▼M4

t) ’poltolla’ polttoaineiden hapetusta riippumatta tavasta, jolla tällä prosessilla tuotettua lämpöä, sähköä tai mekaanista energiaa käytetään, ja muuta tähän välittömästi liittyvää toimintaa, mukaan luettuna savukaasun puhdistus;

u) ’sähköntuottajalla’ laitosta, joka on tuottanut 1 päivänä tammikuuta 2005 tai sen jälkeen sähköä myytäväksi kolmansille osapuolille ja jossa ei suoriteta muuta liitteessä I lueteltua toimintaa kuin polttoaineiden polttoa.

▼M2

II LUKU

ILMAILU

3 a artikla

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä on sovellettava liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan liittyvien päästöoikeuksien jakamiseen ja myöntämiseen.

3 b artikla

Ilmailutoiminta

Komissio laatii viimeistään 2 päivänä elokuuta 2009 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen suuntaviivat, jotka koskevat liitteessä I tarkoitetun ilmailutoiminnan yksityiskohtaista tulkintaa.

3 c artikla

Ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärä

1. Ilma-alusten käyttäjille 1 päivän tammikuuta 2012 ja 31 päivän joulukuuta 2012 välillä jaettavien ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärä on 97 prosenttia ilmailun aiemmista päästöistä.

2. Tämän direktiivin ►M4 13 artiklan 1 kohdassa ◄ tarkoitettuna, 1 päivänä tammikuuta 2013 alkavana kautena ja, mikäli 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun perusteella ei tehdä mitään muutoksia, kunakin sitä seuraavana kautena ilma-alusten käyttäjille myönnettävien ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärä on 95 prosenttia ilmailun aiemmista päästöistä kerrottuna kauteen kuuluvien vuosien määrällä.

▼M2

Prosenttiosuutta voidaan tarkistaa osana tämän direktiivin yleistä uudelleentarkastelua.

3. Komissio tarkastelee uudelleen ilma-alusten käyttäjille myönnettävien ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärää 30 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

4. Komissio tekee päätöksen ilmailun aiemmista päästöistä parhaiden saatavilla olevien tietojen perusteella, todellisiin liikennetietoihin perustuvat arviot mukaan luettuina, viimeistään 2 päivänä elokuuta 2009. Kyseistä päätöstä tarkastellaan 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa komiteassa.

3 d artikla

Ilmailun päästöoikeuksien jakomenettely huutokaupalla

1. Edellä 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna kautena on 15 prosenttia päästöoikeuksista myytävä huutokaupalla.

2. Tammikuun 1 päivästä 2013 alkaen 15 prosenttia päästöoikeuksista on myytävä huutokaupalla. Tätä prosenttiosuutta voidaan lisätä osana tämän direktiivin yleistä uudelleentarkastelua.

3. Annetaan asetus, jossa säädetään yksityiskohtaisesti jäsenvaltioissa järjestettävistä sellaisten päästöoikeuksien huutokaupoista, joita ei tämän artiklan 1 ja 2 kohdan tai 3 f artiklan 8 kohdan mukaisesti tarvitse myöntää maksutta. Jäsenvaltion on myytävä päästöoikeuksia kunakin kautena huutokaupalla määrä, joka on suhteessa kyseisen jäsenvaltion osuuteen kaikkien jäsenvaltioiden ilmailun viitevuonna aiheuttamista päästöistä, joista on raportoitu 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja jotka on todennettu 15 artiklan mukaisesti. Edellä 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden viitevuosi on 2010, ja kunkin sitä seuraavan 3 c artiklassa tarkoitetun kauden viitevuosi on se kalenterivuosi, joka päättyy 24 kuukautta ennen huutokaupan kohteena olevan kauden alkua.

Mainittu asetus, jolla muutetaan tämän direktiivin muita kuin olennaisia osia täydentämällä direktiiviä, on annettava 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään. Kyseiset tulot olisi käytettävä ilmastonmuutoksen torjumiseen EU:ssa ja kolmansissa maissa, muun muassa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen ja ilmastonmuutoksen vaikutuksiin sopeutumiseen EU:ssa ja kolmansissa maissa, etenkin kehitysmaissa, vaikutusten lieventämiseen liittyvän tutkimuksen ja kehitystyön rahoittamiseen, ennen kaikkea ilmailun ja lentoliikenteen aloilla, päästöjen vähentämiseen tukemalla vähäpäästöistä liikennettä sekä yhteisön järjestelmän hallinnoinnista aiheutuvien kulujen kattamiseen. Huutokaupasta saaduilla tuloilla olisi rahoitettava myös energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävää maailmanlaajuista rahastoa sekä metsien hävittämistä estäviä toimenpiteitä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan perusteella toteuttamistaan toimista.

▼M2

5. Tietojen ilmoittaminen komissiolle tämän direktiivin mukaisesti ei vapauta jäsenvaltioita perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä ilmoitusvelvollisuudesta.

3 e artikla

Päästöoikeuksien jakaminen ja myöntäminen ilma-alusten käyttäjille

1. Ilma-alusten käyttäjät voivat hakea maksutta jaettavia ilmailun päästöoikeuksia kullekin 3 c artiklassa tarkoitetulle kaudelle. Hakemus voidaan tehdä toimittamalla hallinnoivan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisen ilma-aluksen käyttäjän harjoittamaa liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa koskevat todennetut tonnikilometritiedot kyseiseltä tarkkailuvuodelta. Tässä artiklassa tarkkailuvuodella tarkoitetaan kalenterivuotta, joka päättyy 24 kuukautta ennen hakemuksen kohteena olevan kauden alkua liitteiden IV ja V mukaisesti, tai 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden osalta vuotta 2010. Hakemus on tehtävä vähintään 21 kuukautta ennen hakemuksen kohteena olevan kauden alkua, tai 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden osalta viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2011.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdan mukaisesti vastaanotetut hakemukset komissiolle vähintään 18 kuukautta ennen hakemuksen kohteena olevan kauden alkua, tai 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden osalta viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011.

3. Vähintään 15 kuukautta ennen kunkin 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kauden alkua, tai 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden osalta viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2011, komissio laskee:

a) kyseiselle kaudelle 3 c artiklan mukaisesti jaettavien ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärän;

b) kyseisellä kaudella 3 d artiklan mukaisesti huutokaupattavien ilmailun päästöoikeuksien määrän;

c) kyseisellä kaudella 3 f artiklan 1 kohdan mukaisesti ilma-alusten käyttäjiä varten erityisvarannossa olevien ilmailun päästöoikeuksien määrän;

d) kyseisellä kaudella maksutta myönnettävien ilmailun päästöoikeuksien määrän vähentämällä b ja c alakohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien määrän a alakohdassa päätetystä päästöoikeuksien kokonaismäärästä; ja

e) vertailuluvun, jonka mukaisesti maksuttomat päästöoikeudet jaetaan ilma-alusten käyttäjille, joiden hakemukset on toimitettu komissiolle 2 kohdan mukaisesti, ja tekee päätöksen, jossa nämä määrät vahvistetaan.

Edellä e alakohdassa tarkoitettu päästöoikeuksina tonnikilometriä kohden ilmaistu vertailuluku on laskettava jakamalla d alakohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien määrä komissiolle 2 kohdan mukaisesti toimitetuissa hakemuksissa mainittujen tonnikilometritietojen summalla.

▼M2

4. Kunkin hallinnoivan jäsenvaltion on laskettava ja julkaistava seuraavat tiedot kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona komissio tekee 3 kohdassa tarkoitetun päätöksen:

a) kullekin ilma-aluksen käyttäjälle, jonka hakemus on toimitettu komissiolle 2 kohdan mukaisesti, kyseisellä kaudella jaettavat päästöoikeudet, jotka on laskettu kertomalla hakemuksessa ilmoitetut tonnikilometritiedot 3 kohdan e alakohdassa tarkoitetulla vertailuluvulla; ja

b) kullekin ilma-aluksen käyttäjälle kunakin vuonna jaettavat päästöoikeudet, jotka määritetään jakamalla käyttäjälle kyseisellä kaudella jaettujen a alakohdan mukaisesti laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärä siihen kauteen kuuluvien vuosien määrällä, jonka aikana ilma-aluksen käyttäjä harjoittaa liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa.

5. Hallinnoivan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä kullekin ilma-aluksen käyttäjälle tälle kyseisenä vuonna tämän artiklan tai 3 f artiklan mukaisesti jaetut päästöoikeudet viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2012 ja kunkin seuraavan vuoden helmikuun 28 päivään mennessä.

3 f artikla

Erityisvaranto tiettyjä ilma-alusten käyttäjiä varten

1. Kunakin 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna kautena 3 prosenttia jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä on siirrettävä erityisvarantoon sellaisia ilma-alusten käyttäjiä varten,

a) jotka aloittavat liitteen I soveltamisalaan kuuluvan ilmailutoiminnan sen tarkkailuvuoden jälkeen, jota koskevat tonnikilometritiedot 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulta kaudelta on toimitettu 3 e artiklan 1 kohdan nojalla; tai

b) joiden tonnikilometritiedoissa on tapahtunut keskimäärin yli 18 prosentin kasvu sen tarkkailuvuoden, jota koskevat tonnikilometritiedot 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulta kaudelta on toimitettu 3 e artiklan 1 kohdan nojalla, ja kyseisen kauden toisen kalenterivuoden välillä;

ja joiden a alakohdan mukainen toiminta tai b alakohdan mukainen lisätoiminta ei ole kokonaan tai osittain jatkoa toisen ilma-aluksen käyttäjän aikaisemmin harjoittamalle ilmailutoiminnalle.

2. Ilma-aluksen käyttäjä, joka täyttää 1 kohdan edellytykset, voi pyytää päästöoikeuksien maksutonta jakamista erityisvarannosta tekemällä sitä koskevan hakemuksen hallinnoivan jäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle. Hakemus on tehtävä viimeistään sen 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kauden, jota se koskee, kolmannen vuoden kesäkuun 30 päivänä.

Ilma-aluksen käyttäjälle 1 kohdan b alakohdan mukaisesti jaettavien päästöoikeuksien määrä saa olla enintään 1 000 000.

▼M2

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisessa hakemuksessa on

a) oltava liitteen IV ja V mukaisesti todennetut tonnikilometritiedot ilma-aluksen käyttäjän harjoittamasta, liitteessä I tarkoitetusta ilmailutoiminnasta, jota se on harjoittanut sen 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kauden, jota hakemus koskee, toisen kalenterivuoden aikana;

b) osoitettava, että 1 kohdan mukaiset edellytykset päästöoikeuksien saamiseksi täyttyvät;

c) edellä olevan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluvien ilma-aluksen käyttäjien osalta ilmoitettava

i) kyseisen ilma-aluksen käyttäjän tonnikilometrien prosenttimääräinen kasvu sen tarkkailuvuoden, jota koskevat tonnikilometritiedot 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulta kaudelta on toimitettu 3 e artiklan 1 kohdan nojalla, ja kyseisen kauden toisen kalenterivuoden välillä;

ii) kyseisen ilma-aluksen käyttäjän tonnikilometrien absoluuttinen kasvu sen tarkkailuvuoden, jota koskevat tonnikilometritiedot 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulta kaudelta on toimitettu 3 e artiklan 1 kohdan nojalla, ja kyseisen kauden toisen kalenterivuoden välillä; ja

iii) kyseisen ilma-aluksen käyttäjän tonnikilometrien absoluuttinen kasvu sen tarkkailuvuoden, jota koskevat tonnikilometritiedot 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulta kaudelta on toimitettu 3 e artiklan 1 kohdan nojalla, ja kyseisen kauden toisen kalenterivuoden välillä, jos kasvu ylittää 1 kohdan b alakohdassa säädetyn prosenttiosuuden.

4. Jäsenvaltioiden on viimeistään kuuden kuukauden kuluttua 2 kohdassa tarkoitetusta hakemuksen tekemisen määräajasta toimitettava kyseisen kohdan nojalla vastaanottamansa hakemukset komissiolle.

5. Komissio päättää viimeistään 12 kuukauden kuluttua 2 kohdassa tarkoitetusta hakemuksen tekemisen määräajasta vertailumenetelmästä, jonka mukaisesti maksuttomat päästöoikeudet jaetaan ilma-alusten käyttäjille, joiden hakemukset on toimitettu komissiolle 4 kohdan mukaisesti.

Jollei 6 kohdasta muuta johdu, vertailuluku lasketaan jakamalla erityisvarannossa olevien päästöoikeuksien määrä

a) komissiolle 3 kohdan a alakohdan ja 4 kohdan mukaisesti toimitettuihin hakemuksiin sisältyvien tonnikilometritietojen kokonaismäärällä, jos kyseessä on 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluva ilma-aluksen käyttäjä; ja

b) komissiolle 3 kohdan c alakohdan iii alakohdan ja 4 kohdan nojalla toimitettuihin hakemuksiin sisältyvällä, 1 kohdan b alakohdassa määritellyn prosenttiosuuden ylittävällä tonnikilometrien absoluuttisen kasvun kokonaismäärällä, jos kyseessä on 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluva ilma-aluksen käyttäjä.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitettu vertailuluku ei saa johtaa suurempien päästöoikeuksien jakamiseen vuosittain tonnikilometriä kohden kuin 3 e artiklan 4 kohdan nojalla ilma-alusten käyttäjille vuosittain jaetut päästöoikeudet tonnikilometriä kohden.

▼M2

7. Kunkin hallinnoivan jäsenvaltion on laskettava ja julkaistava seuraavat tiedot kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona komissio tekee 5 kohdassa tarkoitetun päätöksen:

a) erityisvarannosta jaetut päästöoikeudet ilma-alusten käyttäjille, joiden hakemukset on toimitettu komissiolle 4 kohdan mukaisesti. Jaettavien oikeuksien määrä lasketaan kertomalla 5 kohdassa tarkoitettu vertailuluku

   i) komissiolle 3 kohdan a alakohdan ja 4 kohdan nojalla toimitettuun hakemukseen sisältyvillä tonnikilometritiedoilla, jos kyseessä on 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluva ilma-aluksen käyttäjä;

   ii) komissiolle 3 kohdan c alakohdan iii alakohdan ja 4 kohdan nojalla toimitettuun hakemukseen sisältyvällä, 1 kohdan b alakohdassa määritellyn prosenttiosuuden ylittävällä tonnikilometrien absoluuttisella kasvulla, jos kyseessä on 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluva ilma-aluksen käyttäjä; ja

b) kullekin ilma-aluksen käyttäjälle vuosittain jaettavat päästöoikeudet, jotka määritellään jakamalla a alakohdan nojalla jaetut päästöoikeudet niiden täysien kalenterivuosien lukumäärällä, jotka ovat jäljellä 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla kaudella, jota oikeuksien jakaminen koskee.

8. Jäsenvaltioiden on myytävä huutokaupalla erityisvarannosta jakamatta jääneet päästöoikeudet.

9. Komissio voi hyväksyä tämän artiklan nojalla yksityiskohtaisia sääntöjä erityisvarannon toiminnasta, myös 1 kohdan mukaisten valintaperusteiden noudattamisen arvioinnista. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3 g artikla

Tarkkailu- ja raportointisuunnitelmat

Hallinnoivien jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin ilma-aluksen käyttäjä toimittaa kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tarkkailusuunnitelman, jossa esitetään toimenpiteitä päästöjen ja 3 e artiklan mukaiseen hakemukseen tarvittavien tonnikilometritietojen tarkkailemiseksi ja niistä raportoimiseksi, ja että toimivaltainen viranomainen hyväksyy tällaiset suunnitelmat ►M4 14 artiklassa tarkoitetun asetuksen ◄ mukaisesti.

III LUKU

KIINTEÄT LAITOKSET

3 h artikla

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan muuhun liitteessä I tarkoitettuun toimintaan kuin ilmailutoimintaan liittyvien kasvihuonekaasujen päästölupien ja päästöoikeuksien jakamiseen ja myöntämiseen.

▼M4

4 artikla

Kasvihuonekaasujen päästöluvat

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2005 mikään laitos ei harjoita liitteessä I lueteltua toimintaa, josta aiheutuu tähän toimintaan erityisesti liittyviä päästöjä, paitsi jos sen toiminnanharjoittajalla on toimivaltaisen viranomaisen 5 ja 6 artiklan mukaisesti myöntämä lupa tai jos laitos on jätetty yhteisön järjestelmän ulkopuolelle 27 artiklan nojalla. Tätä sovelletaan myös 24 artiklan nojalla sisällytettyihin laitoksiin.

▼B

5 artikla

Kasvihuonekaasujen päästölupahakemukset

Toimivaltaiselle viranomaiselle osoitetun kasvihuonekaasujen päästölupaa koskevan hakemuksen on sisällettävä kuvaus seuraavista:

a) laitos ja sen toiminnat sekä käytössä oleva teknologia,

b) raaka- ja lisäaineet, joiden käytöstä todennäköisesti aiheutuu liitteessä I lueteltujen kaasujen päästöjä,

c) laitoksesta aiheutuvien liitteessä I lueteltujen kaasujen päästöjen lähteet, ja

▼M4

d) päästöjen tarkkailemiseksi ja niistä raportoimiseksi suunnitellut toimenpiteet 14 artiklassa tarkoitetun asetuksen mukaisesti.

▼B

Lupahakemukseen on myös kuuluttava käytännönläheinen tiivistelmä ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuista yksityiskohdista.

6 artikla

Kasvihuonekaasujen päästöluvan ehdot ja sisältö

1. Toimivaltainen viranomainen myöntää luvan päästää kasvihuonekaasuja koko laitoksesta tai sen osasta, jos sille on osoitettu, että toiminnanharjoittaja pystyy tarkkailemaan päästöjä ja raportoimaan niistä.

Kasvihuonekaasujen päästölupa voi koskea saman toiminnanharjoittajan samassa sijaintipaikassa olevaa yhtä tai useampaa laitosta.

▼M4

Toimivaltaisen viranomaisen on vähintään joka viides vuosi tarkasteltava kasvihuonekaasujen päästölupaa uudelleen ja tehtävä siihen aiheellisia muutoksia.

▼B

2. Kasvihuonekaasujen päästölupien on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) toiminnanharjoittajan nimi ja osoite;

b) kuvaus laitoksen toiminnoista ja päästöistä;

▼M4

c) 14 artiklassa tarkoitetun asetuksen mukaiset vaatimukset täyttävä seurantasuunnitelma. Jäsenvaltiot voivat sallia, että toiminnanharjoittajat päivittävät seurantasuunnitelmia lupaa muuttamatta. Toiminnanharjoittajien on toimitettava päivitetyt seurantasuunnitelmat toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksyttäviksi;

▼B

d) päästöraportointia koskevat vaatimukset; ja

▼M2

e) velvoite palauttaa kunakin kalenterivuonna aiheutuneita, 15 artiklan mukaisesti todennettuja laitoksen kokonaispäästöjä vastaava määrä päästöoikeuksia, jotka ovat muita kuin II luvun mukaisesti myönnettyjä päästöoikeuksia, neljän kuukauden kuluessa kyseisen vuoden lopusta.

▼M4

7 artikla

Laitoksia koskevat muutokset

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista suunnitelluista laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksista tai laitoksen kapasiteetin lisäyksestä tai sen merkittävästä vähennyksestä, jotka voivat edellyttää kasvihuonekaasujen päästöluvan päivittämistä. Toimivaltaiset viranomaiset päivittävät luvan tarvittaessa. Jos laitoksen toiminnanharjoittaja vaihtuu, toimivaltaisen viranomaisen on päivitettävä lupa ja merkittävä siihen uuden toiminnanharjoittajan nimi ja osoite.

▼B

8 artikla

Yhteensovittaminen direktiivin 96/61/EY kanssa

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jos laitokset harjoittavat direktiivin 96/61/EY liitteeseen I sisältyvää toimintaa, kasvihuonekaasujen päästöluvan myöntämisehdot ja -menettely yhteensovitetaan mainitussa direktiivissä säädettyjen lupaehtojen ja -menettelyn kanssa. Tämän direktiivin 5, 6 ja 7 artiklan vaatimukset voidaan sisällyttää direktiivissä 96/61/EY säädettyihin menettelyihin.

▼M4

9 artikla

Päästöoikeuksien koko yhteisön lukumäärä

Vuodesta 2013 alkaen vuosittain myönnettävien päästöoikeuksien koko yhteisön lukumäärää vähennetään lineaarisesti kauden 2008–2012 puolivälistä alkaen. Määrää vähennetään lineaarisesti 1,74 prosenttia niiden päästöoikeuksien keskimääräisestä vuotuisesta kokonaismäärästä, jotka jäsenvaltiot ovat myöntäneet niiden kansallisista jakosuunnitelmista kaudeksi 2008–2012 tehtyjen komission päätösten mukaisesti. ►A1 Päästöoikeuksien koko yhteisön lukumäärää korotetaan Kroatian liittymisen johdosta ainoastaan sillä päästöoikeuksien määrällä, jonka Kroatia huutokauppaa 10 artiklan 1 kohdan nojalla. ◄

Komissio julkaisee 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä vuoden 2013 päästöoikeuksien koko yhteisön absoluuttisen lukumäärän, joka perustuu niiden päästöoikeuksien kokonaismääriin, jotka jäsenvaltiot ovat myöntäneet tai tulevat myöntämään kansallisista jakosuunnitelmista kaudeksi 2008–2012 tehtyjen komission päätösten mukaisesti.

▼M4

Komissio tarkastelee lineaarisesti vähennettävää määrää uudelleen ja tekee tarvittaessa ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuodesta 2020 alkaen, jotta asiasta voitaisiin tehdä päätös vuoteen 2025 mennessä.

9 a artikla

Päästöoikeuksien koko yhteisön lukumäärän tarkistaminen

1. Yhteisön järjestelmään 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaudella 2008–2012 osallistuneille laitoksille 1 päivästä tammikuutta 2013 alkaen myönnettävien päästöoikeuksien lukumäärää tarkistetaan siten, että siinä otetaan huomioon näille laitoksille niiden yhteisön järjestelmään kuulumisen aikana myönnettyjen päästöoikeuksien vuotuinen keskimäärä tarkistettuna 9 artiklassa tarkoitetulla lineaarisella määrällä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden liitteessä I lueteltua toimintaa harjoittavien laitosten toiminnanharjoittajat, jotka on sisällytetty yhteisön järjestelmään vasta vuodesta 2013, toimittavat toimivaltaiselle viranomaiselle asianmukaisesti perusteltuja ja riippumattomasti todennettuja päästötietoja, jotta ne voidaan ottaa huomioon mukautettaessa koko yhteisössä myönnettävien päästöoikeuksien määrää.

Nämä tiedot on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle 30 päivään huhtikuuta 2010 mennessä 14 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksyttyjen säännösten mukaisesti.

Jos toimitetut tiedot on asianmukaisesti perusteltu, toimivaltainen viranomainen ilmoittaa niistä komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä, ja myönnettävien päästöoikeuksien määrää, joka on tarkistettu 9 artiklassa tarkoitetulla lineaarisella määrällä, tarkistetaan tämän mukaisesti. Toimivaltainen viranomainen voi muita kasvihuonekaasuja kuin hiilidioksidia päästävien laitosten osalta ilmoittaa pienemmän päästömäärän näillä laitoksilla olevien päästövähennysmahdollisuuksien mukaisesti.

3. Komissio julkaisee 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tarkistetut määrät 30 päivään syyskuuta 2010 mennessä.

4. Sellaisten laitosten osalta, jotka 27 artiklan mukaisesti jätetään yhteisön järjestelmän ulkopuolelle, 1 päivästä tammikuuta 2013 lähtien myönnettyjen päästöoikeuksien koko yhteisön lukumäärää on vähennettävä siten, että otetaan huomioon näiden laitosten kaudella 2008–2010 todennetut keskimääräiset päästöt 9 artiklassa tarkoitetulla lineaarisella määrällä tarkistettuina.

10 artikla

Päästöoikeuksien huutokauppa

1. Jäsenvaltioiden on vuodesta 2013 huutokaupattava kaikki päästöoikeudet, joita ei myönnetä maksutta 10 a ja 10 c artiklan mukaisesti. Komissio määrittää ja julkistaa arvion huutokaupattavien päästöoikeuksien määrästä 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä.

▼M4

2. Kunkin jäsenvaltion huutokauppaamien päästöoikeuksien kokonaismäärä määräytyy seuraavasti:

a) 88 prosenttia huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä jaetaan jäsenvaltioiden kesken osuuksina, jotka ovat yhtä suuria kuin asianomaisen jäsenvaltion osuus todennetuista päästöistä yhteisön järjestelmässä vuonna 2005 tai näiden kauden 2005–2007 keskiarvosta, sen mukaan, kumpi on suurempi;

b) 10 prosenttia huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä jaetaan tiettyjen jäsenvaltioiden kesken yhteisvastuullisuuden ja kasvun edistämiseksi yhteisössä, jolloin näiden jäsenvaltioiden a alakohdan mukaisesti huutokauppaamien päästöoikeuksien määrää lisätään liitteessä II a määritellyillä prosenttiosuuksilla; ja

c) 2 prosenttia huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä jaetaan niiden jäsenvaltioiden kesken, joiden kasvihuonekaasupäästöt olivat vuonna 2005 vähintään 20 prosenttia alhaisemmat kuin sinä perusvuonna, jota niihin sovellettiin Kioton pöytäkirjan mukaisesti. Tämän prosenttiosuuden jako kyseisten jäsenvaltioiden kesken on määritetty liitteessä II b.

Edellä olevan a alakohdan soveltamiseksi sellaisten jäsenvaltioiden, jotka eivät osallistuneet yhteisön järjestelmään vuonna 2005, osuus lasketaan käyttämällä niiden yhteisön järjestelmän mukaisia todennettuja päästöjä vuonna 2007.

Edellä olevassa b ja c alakohdassa tarkoitettuja prosenttiosuuksia mukautetaan tarvittaessa suhteellisesti sen varmistamiseksi, että jaossa käytettävä prosenttiluku on b alakohdan osalta 10 ja c alakohdan osalta 2.

3. Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään. Vähintään 50 prosenttia 2 kohdassa tarkoitetusta päästöoikeuksien huutokaupasta saatavista tuloista, mukaan luettuina kaikki 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetusta huutokaupasta saadut tulot, taikka näitä tuloja vastaava määrä, olisi käytettävä yhteen tai useampaan seuraavista tarkoituksista:

a) kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen, myös osallistumalla energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävään maailmanlaajuiseen rahastoon sekä Poznanin ilmastonmuutoskonferenssissa (COP 14 ja COP/MOP 4) toimintavalmiiksi saatettuun sopeuttamisrahastoon, ilmastonmuutoksen vaikutuksiin sopeutuminen sekä päästöjen vähentämistä ja ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan tutkimuksen ja kehittämisen, myös demonstrointihankkeiden, rahoittaminen, mukaan luettuna osallistuminen Euroopan strategisen energiateknologiasuunnitelman aloitteisiin ja eurooppalaisten teknologiayhteisöjen aloitteisiin;

b) uusiutuvien energiamuotojen kehittäminen, jotta voidaan täyttää uusiutuvista lähteistä tuotetun energian 20 prosentin osuutta vuoteen 2020 mennessä koskeva yhteisön sitoumus, ja muiden turvalliseen ja kestävään vähähiiliseen talouteen siirtymistä edistävien teknologioiden kehittäminen sekä energiatehokkuuden tehostamista 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä koskevan yhteisön sitoumuksen täyttämisen edistäminen;

c) toimenpiteet, joilla pyritään välttämään metsien häviäminen sekä lisäämään metsitystä ja metsien uudelleenistutusta kehitysmaissa, jotka ovat ratifioineet kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen, siirtämään teknologiaa ja helpottamaan ilmastonmuutoksen kielteisiin vaikutuksiin sopeutumista näissä maissa;

▼M4

d) hiilidioksidin sitominen metsätoiminnan avulla yhteisössä;

e) erityisesti kiinteitä fossiilisia polttoaineita käyttävistä voimaloista ja usealta teollisuuden toimialalta ja toimialan osalta peräisin olevan hiilidioksidin ympäristön kannalta turvallinen talteenotto ja geologinen varastointi, myös kolmansissa maissa;

f) vähäpäästöisiin ja julkisiin liikennemuotoihin siirtymiseen rohkaiseminen;

g) energiatehokkuuden ja puhtaan teknologian tutkimuksen ja kehittämisen rahoittaminen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla aloilla;

h) energiatehokkuuden ja lämpöeristyksen parantamiseen tähtäävät tai rahoitustukea tarjoavat toimenpiteet pieni- ja keskituloisiin kotitalouksiin liittyviin yhteiskunnallisiin näkökohtiin vastaamiseksi;

i) yhteisön järjestelmän hallinnollisten kustannusten kattaminen.

Jäsenvaltioiden katsotaan täyttäneen tämän kohdan säännökset, jos ne ovat hyväksyneet ja panevat täytäntöön, erityisesti myös kehitysmaissa, verotuksellisia tai rahoitustukipolitiikkoja tai rahoitustukea tarjoavia kansallisia sääntelypolitiikkoja, jotka on laadittu ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten ja joiden arvo vastaa 50:tä prosenttia 2 kohdassa tarkoitetusta päästöoikeuksien huutokaupasta saatavista tuloista, kaikki 2 kohdan b ja c alakohdassa mainituista huutokaupoista saatavat tulot mukaan luettuina.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tulojen käytöstä ja tämän kohdan nojalla toteutetuista toimista päätöksen N:o 280/2004/EY mukaisesti toimittamissa raporteissaan.

4. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010 huutokaupan ajoitusta, hallinnointia ja muita näkökohtia koskevan asetuksen, jonka tarkoituksena on varmistaa, että huutokauppa toteutetaan avoimella, yhdenmukaistetulla ja syrjimättömällä tavalla. Tätä varten prosessin olisi oltava ennakoitavissa oleva, erityisesti huutokauppojen ajoituksen ja jaksottamisen sekä huutokaupan kohteeksi tulevien arvioitujen päästöoikeuksien määrien osalta. ►M5 Jos arviointi osoittaa yksittäisten teollisuuden alojen osalta, että merkittävän hiilivuodon riskille alttiisiin toimialoihin tai alatoimialoihin ei ole odotettavissa merkittävää vaikutusta, komissio voi markkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi poikkeuksellisissa olosuhteissa mukauttaa aikataulua 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua, 1 päivänä tammikuuta 2013 alkavaa kautta varten. Komissio voi tehdä enintään yhden tällaisen mukautuksen enintään 900 miljoonan päästöoikeuden osalta. ◄

Huutokaupat on suunniteltava siten, että

a) toiminnanharjoittajilla ja erityisesti yhteisön järjestelmään osallistuvilla pk-yrityksillä on täydet, oikeudenmukaiset ja yhtäläiset mahdollisuudet osallistua niihin;

b) kaikilla osallistujilla on mahdollisuus saada samat tiedot samaan aikaan ja että osallistujat eivät haittaa huutokaupan sujumista;

▼M4

c) huutokauppojen järjestäminen ja niihin osallistuminen on kustannustehokasta, ja vältetään tarpeettomia hallinnollisia kustannuksia; ja

d) päästöoikeuksia on vähäisten päästöjen aiheuttajien saatavilla.

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Jäsenvaltioiden on raportoitava kunkin huutokaupan osalta huutokauppaa koskevien sääntöjen asianmukaisesta täytäntöönpanosta, erityisesti siltä osin kuin on kyse oikeudenmukaisesta ja vapaasta osallistumisesta, avoimuudesta, hintojen muodostumisesta sekä teknisistä ja käytännön seikoista. Nämä raportit on toimitettava kuukauden kuluessa asianomaisesta huutokaupasta ja ne julkistetaan komission verkkosivustolla.

5. Komissio seuraa Euroopan päästöoikeusmarkkinoiden toimintaa. Se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle päästöoikeusmarkkinoiden toiminnasta vuosittain kertomuksen, mukaan luettuna huutokauppojen toteuttamisesta, likviditeetistä ja kaupatuista määristä. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että asiaa koskevat tiedot toimitetaan komissiolle vähintään kaksi kuukautta ennen kuin komissio hyväksyy kertomuksen.

10 a artikla

Yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevat yhteisön laajuiset siirtymäsäännökset

1. Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 jäljempänä 4, 5, 7 ja 12 kohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien jakamista koskevia yhteisön laajuisia ja täysin yhdenmukaistettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä, mukaan lukien 19 kohdan yhdenmukaistettua soveltamista varten tarpeelliset säännökset.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä on siinä määrin kuin se on toteutettavissa määriteltävä yhteisön laajuiset ennakolta asetetut vertailuarvot sen varmistamiseksi, että oikeudet jaetaan tavalla, joka tarjoaa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen ja energiatehokkaisiin tekniikkoihin liittyviä kannustimia, ja siten, että otetaan huomioon tehokkaimmat tekniikat, korvaavat ratkaisut, vaihtoehtoiset tuotantomenetelmät, tehokas yhteistuotanto, prosessikaasujen energian tehokas talteenotto, biomassan käyttö sekä hiilidioksidin talteenotto ja varastointi, jos tällaisia laitoksia on käytettävissä, ja ettei jaolla kannusteta päästöjen lisäämiseen. Maksuttomia päästöoikeuksia ei saa jakaa sähköntuotannolle lukuun ottamatta tapauksia, jotka kuuluvat 10 c artiklan soveltamisalaan, ja prosessikaasuista tuotettua sähköä.

Kullakin toimialalla ja toimialan osalla vertailuarvot lasketaan periaatteessa tuotteille eikä tuotantopanoksille, jotta kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset ja energiatehokkuudesta saatavat säästöt kunkin tuotantoprosessin aikana kyseisellä toimialalla tai toimialan osalla ovat mahdollisimman suuret.

▼M4

Määritellessään periaatteita yksittäisiä toimialoja ja toimialojen osia koskevien ennakolta asetettujen vertailuarvojen asettamista varten komissio kuulee asianomaisia sidosryhmiä, mukaan lukien kyseisten toimialojen ja toimialojen osien edustajat.

Jos yhteisö hyväksyy kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen, joka johtaa kasvihuonekaasupäästöjen yhteisön vähennysten kanssa vertailukelpoisiin pakollisiin vähennyksiin, komissio tarkastelee edellä tarkoitettuja toimenpiteitä uudelleen varmistaakseen, että päästöoikeuksia jaetaan maksutta ainoastaan, jos se on tämän sopimuksen mukaisesti täysin perusteltua.

2. Määriteltäessä vertailuarvojen ennakolta asettamista koskevia periaatteita yksittäisillä toimialoilla tai toimialojen osilla lähtökohtana on käytettävä tehokkaimpaan 10 prosentin joukkoon kuuluvien laitosten keskimääräistä tehokkuutta tietyllä toimialalla tai toimialan osalla yhteisössä vuosina 2007–2008. Komissio kuulee asianomaisia sidosryhmiä, mukaan lukien kyseisten toimialojen ja toimialojen osien edustajat.

Jäljempänä olevien 14 ja 15 artiklan mukaisesti annettavissa asetuksissa säädetään tuotantoon sidoksissa olevien kasvihuonekaasupäästöjen seurantaa, raportointia ja todentamista koskevat säännöt ennakolta asetettavien vertailuarvojen määrittämiseksi.

3. Ellei 4 ja 8 kohdasta muuta johdu, ja sen estämättä, mitä 10 c artiklassa säädetään, päästöoikeuksia ei jaeta maksutta sähköntuottajille eikä hiilidioksidin talteenottolaitoksille, sen kuljetusputkistoille tai varastointipaikoille.

4. Kaukolämpöä ja direktiivissä 2004/8/EY määritellyllä tehokkaalla yhteistuotannolla taloudellisesti perusteltavissa olevaan kysyntään vastaamiseksi tapahtuvaa lämmön tai jäähdytyksen tuotantoa varten jaetaan päästöoikeuksia maksutta. Näille laitoksille tällaisen lämmöntuotannon osalta jaettavaa kokonaismäärää tarkistetaan vuoden 2013 jälkeen vuosittain 9 artiklassa tarkoitetulla lineaarisella määrällä.

5. Päästöoikeuksien vuosittainen enimmäismäärä, jonka perusteella lasketaan päästöoikeudet muille kuin 3 kohdan soveltamisalaan kuuluville laitoksille, jotka eivät ole uusia osallistujia, ei saa olla suurempi kuin seuraavien yhteismäärä:

a) koko yhteisön vuotuinen kokonaismäärä, sellaisena kuin se määritellään 9 artiklan nojalla, kerrottuna niiden laitosten päästöjen osuudella, jotka eivät kuulu 3 kohdan soveltamisalaan, niistä laitoksista peräisin olevien keskimääräisestä kaudella 2005–2007 todennettujen päästöjen kokonaismäärästä, joita yhteisön järjestelmä koskee kautena 2008–2012, ja

b) niiden laitosten vuotuisten keskimääräisten todennettujen päästöjen kokonaismäärä kautena 2005–2007, jotka ovat kuuluneet yhteisön järjestelmään vasta vuodesta 2013 ja jotka eivät kuulu 3 kohdan soveltamisalaan, tarkistettuna 9 artiklassa tarkoitetulla lineaarisella vähennyksellä.

Tarvittaessa on sovellettava yhtenäistä monialaista korjauskerrointa.

6. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön myös taloudellisia toimenpiteitä sellaisten toimialojen tai toimialojen osien hyväksi, joihin todennäköisesti kohdistuu huomattava hiilivuodon riski, joka johtuu kasvihuonekaasupäästöihin liittyvien kustannusten siirtymisestä sähkön hintoihin, näiden kustannusten kompensoimiseksi silloin, kun tämä on tällä alalla sovellettavien ja hyväksyttävien valtion tukea koskevien sääntöjen mukaista.

▼M4

Näiden toimenpiteiden on perustuttava epäsuorien hiilidioksidipäästöjen ennakolta asetettaviin vertailuarvoihin tuotettua yksikköä kohti. Nämä ennakolta asetettavat vertailuarvot lasketaan kullekin toimialalle tai toimialan osalle tuotettua yksikköä kohden tarvittavan sähkönkulutuksen, joka toteutuu tehokkainta käytettävissä olevaa teknologiaa hyödyntäen, ja Euroopan asianomaisen sähköntuotannon keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen perusteella.

7. Viisi prosenttia 9 ja 9 a artiklan mukaisesti kaudeksi 2013–2020 määritellystä päästöoikeuksien koko yhteisön määrästä varataan uusille osallistujille enimmäismääränä, joka voidaan jakaa uusille osallistujille tämän artiklan 1 kohdan nojalla annettujen sääntöjen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on huutokaupattava ne tästä yhteisön laajuisesta varauksesta myönnettävät päästöoikeudet, joita ei ole jaettu uusille osallistujille eikä käytetty tämän artiklan 8, 9 tai 10 kohdan mukaisesti vuosina 2013–2020, ottamalla huomioon sen, kuinka paljon jäsenvaltioissa olevat laitokset ovat hyödyntäneet tätä varausta 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sekä, tarkempien järjestelyjen ja ajoituksen osalta, 10 artiklan 4 kohdan ja asiaa koskevat täytäntöönpanosäännökset.

Jaettavia määriä tarkistetaan 9 artiklassa tarkoitetulla lineaarisella määrällä.

Päästöoikeuksia ei saa jakaa maksutta uusien osallistujien sähköntuotannolle.

Komissio hyväksyy 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä uutta osallistujaa koskevan määritelmän soveltamista koskevat yhdenmukaistetut säännöt, erityisesti huomattavien laajennusten määrittelyn osalta.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

8. Uusien osallistujien varauksesta myönnettävistä päästöoikeuksista enintään 300 miljoonaa on käytettävissä 31 päivään joulukuuta 2015 saakka siihen, että niillä tuetaan enintään 12:n sellaisen kaupallisen demonstrointihankkeen rakentamista ja käyttöönottoa, joilla tähdätään ympäristön kannalta turvalliseen hiilidioksidin talteenottoon ja geologiseen varastointiin, sekä uusiutuvan energian teknologiaa käsitteleviä demonstrointihankkeita unionin alueella.

Päästöoikeuksia on annettava saataville sellaisten demonstrointihankkeiden tukemiseen, joilla kehitetään paikoissa, jotka ovat maantieteellisesti tasapainoisesti jakaantuneet, useita erilaisia hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevia sekä innovatiivisia uusiutuviin energialähteisiin liittyviä teknologioita, jotka eivät ole vielä kaupallisesti kannattavia. Niiden myöntäminen määräytyy hiilidioksidipäästöjen todennetun välttämisen perusteella.

Hankkeet on valittava puolueettomien ja avoimien arviointiperusteiden nojalla, joihin sisältyvät tietojen jakoa koskevat vaatimukset. Nämä arviointiperusteet ja tarkemmat säännöt hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen ja ne saatetaan yleisön saataville.

▼M4

Päästöoikeuksia on varattava hankkeille, jotka täyttävät kolmannessa alakohdassa tarkoitetut arviointiperusteet. Näitä hankkeita tuetaan jäsenvaltioiden välityksellä ja ne ovat laitoksen toiminnanharjoittajan merkittävää osarahoitusta täydentäviä. Ne voivat saada osarahoitusta myös asianomaiselta jäsenvaltiolta ja muista välineistä. Hanke voi saada tämän kohdan mukaisesta mekanismista tukea enintään 15 prosenttia tähän tarkoitukseen käytettävissä olevien päästöoikeuksien kokonaismäärästä. Nämä päästöoikeudet on otettava huomioon 7 kohdan mukaisesti.

9. Liettua, joka on vuoden 2003 liittymissopimukseen liitetyssä Liettuan Ignalinan ydinvoimalaa koskevassa pöytäkirjassa n:o 4 olevan 1 artiklan mukaisesti sitoutunut sulkemaan Ignalinan ydinvoimalan yksikön 2 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä, voi vaatia päästöoikeuksia uusien osallistujien varauksesta huutokaupatakseen ne 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun asetuksen mukaisesti, mikäli Liettuan todennettujen päästöjen kokonaismäärä yhteisön järjestelmässä vuosina 2013–2015 ylittää Liettuan sähköntuotantolaitosten tuolla jaksolla tuottamia päästöjä varten myönnetyt maksutta jaettavat päästöoikeudet lisättynä kolmella kahdeksasosalla Liettuan vuosina 2013–2020 huutokaupattaviksi aikomista päästöoikeuksista. Tällaisten päästöoikeuksien enimmäismäärän on vastattava mainitulla jaksolla liikaa tuotettujen päästöjen määrää siltä osin kuin nämä liikapäästöt johtuvat sähköntuotannosta aiheutuvien päästöjen lisääntymisestä vähennettynä määrällä, jolla päästöoikeudet kyseisessä jäsenvaltiossa ajanjaksolla 2008–2012 mahdollisesti ylittävät Liettuan todennetut päästöt yhteisön järjestelmässä mainitulla ajanjaksolla. Nämä päästöoikeudet on otettava huomioon 7 kohdan mukaisesti.

10. Sellainen jäsenvaltio, jonka sähköverkko on liitetty yhteen Liettuan kanssa ja joka on vuonna 2007 tuonut yli 15 prosenttia kansalliseen kulutukseen käytetystä itse kuluttamastaan sähköstä Liettuasta ja jossa päästöt ovat lisääntyneet uuteen sähköntuotantoon tehtyjen investointien vuoksi, voi soveltaa tarvittavin muutoksin 9 kohtaa mainitussa kohdassa esitettyjen ehtojen mukaisesti.

11. Jollei 10 b artiklasta muuta johdu, tämän artiklan 4–7 kohdan mukaisesti maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrä vuonna 2013 on 80 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti määritellystä määrästä. Sen jälkeen maksutta jaettavaa määrää vähennetään vuosittain samansuuruisilla määrillä siten, että maksutta jaetaan 30 prosenttia vuonna 2020, jotta maksutta jakaminen pystytään lopettamaan kokonaan vuoteen 2027 mennessä.

12. Jollei 10 b artiklasta muuta johdu, sellaisilla toimialoilla tai toimialojen osilla toimiville laitoksille, jotka ovat alttiita merkittävälle hiilivuotoriskille, jaetaan vuonna 2013 ja jokaisena sitä seuraavana vuonna vuoteen 2020 asti 1 kohdan mukaisesti maksutta päästöoikeuksia 100 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti määritellystä määrästä.

13. Komissio määrittelee Eurooppa-neuvostossa käydyn keskustelun jälkeen 12 kohdassa tarkoitettujen toimialojen tai toimialojen osien luettelon 14–17 kohdassa tarkoitettujen arviointiperusteiden mukaisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 ja joka viides vuosi sen jälkeen.

▼M4

Komissio voi joka vuosi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä lisätä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun luetteloon toimialan tai toimialan osan, jos analyyttisessä kertomuksessa voidaan osoittaa, että tämä toimiala tai toimialan osa täyttää 14–17 kohdassa mainitut perusteet sellaisen muutoksen jälkeen, jolla on merkittävä vaikutus toimialan tai toimialan osan toimintaan.

Tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi komissio kuulee jäsenvaltioita, kyseisiä toimialoja tai toimialojen osia ja muita asianomaisia sidosryhmiä.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

14. Edellä 12 kohdassa tarkoitettujen toimialojen tai toimialojen osien määrittelemiseksi komissio arvioi yhteisön tasolla, missä määrin asianomaisen toimialan tai toimialan osan on mahdollista sopivalla jaottelutasolla siirtää tarvittavien päästöoikeuksien suorat kustannukset ja tämän direktiivin täytäntöönpanon seurauksena sähkön hinnannoususta aiheutuvat välilliset kustannukset tuotteiden hintoihin menettämättä merkittävää markkinaosuutta hiilidioksidipäästöjen kannalta vähemmän tehokkaille laitoksille, jotka sijaitsevat yhteisön ulkopuolella. Näiden arviointien on perustuttava hiilidioksidipäästöjen keskimääräiseen hintaan Euroopan unionin ilmastonmuutosta ja uusiutuvaa energiaa vuonna 2020 koskevaan täytäntöönpanoa koskevaan toimenpidekokonaisuuteen liittyvän komission vaikutustenarvioinnin mukaisesti sekä kauppaa, tuotantoa ja arvonlisää koskeviin tietoihin kolmelta viimeisimmältä vuodelta kultakin toimialalta tai toimialan osalta, jos tiedot ovat saatavissa.

15. Toimialan tai toimialan osan katsotaan olevan alttiina merkittävälle hiilivuodon riskille, jos

a) tämän direktiivin täytäntöönpanosta aiheutuvien suorien ja välillisten lisäkustannusten yhteismäärä johtaisi tuotantokustannusten huomattavaan lisääntymiseen vähintään 5 prosentilla laskettuna osuutena bruttoarvonlisäyksestä; ja

b) kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan merkittävyys, joka määritellään kolmansiin maihin tapahtuvan viennin kokonaisarvon ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin arvon yhteismäärän ja yhteisön kokonaismarkkinoiden koon (vuotuinen liikevaihto lisättynä kolmansista maista peräisin olevalla kokonaistuonnilla) välisenä suhteena, on yli 10 prosenttia.

16. Sen estämättä, mitä 15 kohdassa säädetään, toimialan tai toimialan osan katsotaan olevan alttiina merkittävälle hiilivuodon riskille myös jos:

a) tämän direktiivin täytäntöönpanosta aiheutuvien suorien ja välillisten lisäkustannusten yhteismäärä johtaisi tuotantokustannusten erityisen korkeaan nousuun vähintään 30 prosentilla laskettuna osuutena bruttoarvonlisäyksestä; tai

b) kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan merkittävyys, joka määritellään kolmansiin maihin tapahtuvan viennin kokonaisarvon ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin arvon yhteismäärän ja yhteisön kokonaismarkkinoiden koon (vuotuinen liikevaihto lisättynä kolmansista maista peräisin olevalla kokonaistuonnilla) välisenä suhteena, on yli 30 prosenttia.

17. Edellä 13 kohdassa tarkoitettua luetteloa voidaan täydentää laadullisen arvioinnin tulosten perusteella ottaen huomioon, jos asianmukaiset tiedot ovat käytettävissä, seuraavat arviointiperusteet:

▼M4

a) missä määrin yksittäiset laitokset kyseisellä toimialalla tai toimialan osalla voivat vähentää päästöjä tai sähkönkulutusta, mihin sisältyy tarvittaessa asiaan liittyvästä investoinnista aiheutuva tuotantokustannusten lisääntyminen, esimerkiksi käyttämällä tehokkainta tekniikkaa;

b) markkinoiden nykyiset ja tulevat ominaisuudet, mukaan lukien tapaukset, joissa kaupan vaikutus tai suorien tai epäsuorien kustannusten nousu on lähellä jotain 16 kohdassa mainittua kynnysarvoa;

c) voittomarginaalit mahdollisena indikaattorina pitkän aikavälin investoinneille tai tuotannon siirtämispäätöksille.

18. Edellä 13 kohdassa tarkoitettu luettelo laaditaan ottaen huomioon, jos asianmukaiset tiedot ovat käytettävissä, seuraavat seikat:

a) missä määrin kolmannet maat, jotka edustavat ratkaisevaa osaa tuotteiden maailmanlaajuisesta tuotannosta hiilivuodon riskille alttiina olevilla toimialoilla tai toimialojen osilla, sitoutuvat tiukasti vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä asianomaisilla toimialoilla tai toimialojen osilla ja yhteisöön verrattavassa laajuudessa ja saman aikataulun mukaisesti; ja

b) missä määrin näissä maissa olevien laitosten tehokkuus hiilidioksidipäästöjen kannalta on verrattavissa yhteisössä valitsevaan.

19. Toimintansa lopettaneelle laitokselle ei saa jakaa maksutta päästöoikeuksia, jollei sen käyttäjä osoita toimivaltaiselle viranomaiselle, että laitos aloittaa tuotannon uudelleen määrätyn kohtuullisen ajan kuluessa. Laitosten, joiden kasvihuonekaasujen päästölupa on mennyt umpeen tai peruutettu, ja laitosten, joiden toiminta tai toiminnan uudelleen aloittaminen on teknisesti mahdotonta, katsotaan lopettaneen toimintansa.

20. Komissio sisällyttää 1 kohdan nojalla hyväksyttyihin toimenpiteisiin toimenpiteet, joilla määritellään laitokset, jotka lopettavat toimintansa osittain tai vähentävät huomattavasti kapasiteettiaan, ja toimenpiteet, joilla sopeutetaan tarvittaessa niille annettujen maksutta jaettavien päästöoikeuksien tasoa tämän mukaisesti.

10 b artikla

Toimenpiteet, joilla tuetaan tiettyjä energiavaltaisia teollisuudenaloja, kun on kyse hiilivuodosta

1. Komissio antaa 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kansainvälisten neuvottelujen tulokset ja niiden seurauksena mahdollisesti saavutettavat kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärän vähennykset ja kaikkien asianosaisten osapuolten kuulemisen huomioon ottavan analyyttisen kertomuksen, jossa tarkastellaan niiden energiavaltaisten toimialojen tai toimialojen osien tilannetta, joita hiilivuodon riskin on määritelty merkittävästi uhkaavan. Kertomukseen on liitettävä aiheellisia ehdotuksia, joihin voivat sisältyä seuraavat:

a) asianomaisten toimialojen tai toimialojen osien 10 a artiklan mukaisesti maksutta saamien päästöoikeuksien määrän tarkistaminen;

b) 10 a artiklan mukaisesti määriteltyjen toimialojen tai toimialojen osien tuottamien tuotteiden maahantuojien sisällyttäminen yhteisön järjestelmään;

▼M4

c) jäsenvaltioiden energiaturvallisuuteen kohdistuvien hiilivuodon vaikutusten arvioiminen, erityisesti silloin, kun sähkön siirtoyhteydet muuhun unioniin ovat riittämättömät ja kun sähköverkot ovat yhteydessä kolmansiin maihin, sekä tähän liittyvät asianmukaiset toimenpiteet.

Asianmukaisia toimenpiteitä harkittaessa on otettava huomioon myös mahdolliset sitovat alakohtaiset sopimukset, jotka johtavat suuruudeltaan ilmastonmuutoksen tehokkaan rajoittamisen edellyttämiin kasvihuonekaasupäästöjen kokonaisvähennyksiin, jotka ovat tarkkailtavissa ja todennettavissa, ja joihin sovelletaan pakollisia valvontajärjestelyjä.

2. Komissio arvioi 31 päivään maaliskuuta 2011 mennessä, vaikuttavatko toimialojen tai toimialojen osien 1 kohdan mukaisesti maksutta jaettavien päästöoikeuksien osuutta koskevat päätökset, mukaan lukien vertailuarvojen ennakolta asettaminen 10 a artiklan 2 kohdan mukaisesti, todennäköisesti merkittävästi niiden päästöoikeuksien määrään, jotka jäsenvaltiot tulevat 10 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti huutokauppaamaan, verrattuna vaihtoehtoon, jonka mukaan toteutetaan kaikkia aloja koskeva täysi huutokauppa vuonna 2020. Komissio tekee tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle ottaen huomioon näiden ehdotusten mahdolliset jakovaikutukset.

10 c artikla

Mahdollisuus saada siirtymäajan maksutta jaettavia oikeuksia sähköntuotannon uudistamiseksi

1. Poiketen siitä, mitä 10 a artiklan 1–5 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä toiminnassa oleville laitoksille siirtymäajan maksutta jaettavia oikeuksia sähköntuotantoa varten, tai sähköä tuottaville laitoksille, joita koskeva investointiprosessi on konkreettisesti alkanut samaan päivään mennessä edellyttäen, että jokin seuraavista ehdoista täyttyy:

a) kansallista sähköverkkoa ei ollut vuonna 2007 kytketty suoraan tai välillisesti sähkönsiirron koordinointiliiton (Union for the Coordination of Transmission of Energy, UCTE) ylläpitämään verkkoon;

b) kansallinen sähköverkko oli vuonna 2007 kytketty suoraan tai välillisesti sähkönsiirron koordinointiliiton ylläpitämään verkkoon ainoastaan yhdellä enintään 400 MW:n tehoisella linjalla; tai

c) vuonna 2006 yli 30 prosenttia sähköstä tuotettiin yhdestä ainoasta fossiilisesta polttoaineesta ja bruttokansantuote asukasta kohden oli enintään 50 prosenttia yhteisön markkinahinnoin lasketusta keskimääräisestä bruttokansantuotteesta asukasta kohden.

Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kansallinen suunnitelma, jossa määrätään investoinneista infrastruktuurin ja puhtaiden teknologioiden jälkikäteen tapahtuvaan asentamiseen ja kehittämiseen. Kansallisessa suunnitelmassa on myös määrättävä, että niiden energiatuotannon rakennetta ja toimituslähteitä monipuolistetaan määrällä, joka vastaa mahdollisimman tarkoin maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvoa verrattuna aiottuihin investointeihin ottaen samalla huomioon tarpeen rajoittaa niin pitkälle kuin mahdollista kustannusten suoria siirtymisiä hintoihin. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle vuosittain kertomus infrastruktuurin ja puhtaiden teknologioiden kehitykseen tehdyistä investoinneista. …kuun … päivän 25. kesäkuuta 2009 jälkeen tehdyt investoinnit voidaan laskea tähän tarkoitukseen.

▼M4

2. Siirtymäajan maksutta jaettavat päästöoikeudet vähennetään niiden päästöoikeuksien määrästä, jotka kyseinen jäsenvaltio muutoin huutokauppaisi 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Vuonna 2013 siirtymäajan maksutta jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärä ei saa ylittää 70:tä prosenttia sellaisilta sähköntuottajilta peräisin olevista keskimääräisistä vuotuisista todennetuista päästöistä sellaisen määrän osalta, joka vastaa kyseisen jäsenvaltion lopullista kansallista bruttokulutusta vuosina 2005–2007, ja sitä vähennetään asteittain, jolloin vuonna 2020 ei ole enää maksutta jaettavia päästöoikeuksia. Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka eivät osallistuneet yhteisön järjestelmään vuonna 2005, asianomaiset päästöt lasketaan kyseisten jäsenvaltioiden yhteisön järjestelmän mukaisista todennetuista päästöistä vuonna 2007.

Kyseinen jäsenvaltio voi määrätä, että tämän artiklan mukaisesti jaetut päästöoikeudet voi ainoastaan käyttää kyseisen laitoksen toiminnanharjoittaja päästöoikeuksien palauttamiseen 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti saman laitoksen päästöjen osalta sen vuoden aikana, jolle päästöoikeudet on jaettu.

3. Toiminnanharjoittajille annetut päästöoikeudet perustuvat vuosina 2005–2007 todennettujen päästöjen mukaisesti myönnettyihin päästöoikeuksiin tai ennakolta asetettuihin tehokkuutta koskeviin vertailuarvoihin, joiden perustana on sellaisen kasvihuonetehokkaan sähkötuotannon suurimman osan päästötasojen painotettu keskiarvo, joka kuuluu erilaisia polttoaineita käyttävien laitosten muodostamaan yhteisön järjestelmään. Painotus voi heijastaa eri polttoaineiden osuutta kyseisen jäsenvaltion sähköntuotannossa. Komissio antaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen ohjeita sen valmistamiseksi, että jakomenetelmässä vältetään epäasianmukainen kilpailun vääristyminen ja saatetaan kielteiset vaikutukset päästöjen vähentämiskannustimiin mahdollisimman pieniksi.

4. Tätä artiklaa soveltavien jäsenvaltioiden on vaadittava edun saavia sähköntuottajia ja verkonhaltijoita raportoimaan 12 kuukauden välein kansallisessa suunnitelmassa tarkoitettujen investointien täytäntöönpanosta. Jäsenvaltioiden on raportoitava tästä komissiolle ja julkistettava nämä raportit.

5. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat jakaa päästöoikeuksia tämän artiklan perusteella, on 30 päivään syyskuuta 2011 mennessä toimitettava komissiolle hakemus, joka sisältää ehdotetun jakomenettelyn ja yksittäiset päästöoikeudet. Hakemuksen on sisällettävä:

a) selvitys siitä, että jäsenvaltio täyttää vähintään yhden 1 kohdassa säädetyistä edellytyksistä;

b) luettelo hakemukseen kuuluvista laitoksista ja päästöoikeuksien määrä, joka jaetaan kullekin laitokselle 3 kohdan ja komission ohjeiden mukaisesti;

c) edellä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kansallinen suunnitelma;

d) valvonta- ja täytäntöönpanosäännökset, jotka koskevat kansallisessa suunnitelmassa suunniteltuja investointeja;

▼M4

e) tiedot, joista käy ilmi, että päästöoikeudet eivät aiheuta epäasianmukaista kilpailun vääristymistä.

6. Komissio arvioi hakemuksen ottaen huomioon 5 kohdassa määritellyt seikat ja se voi hylätä hakemuksen tai sen osan kuuden kuukauden kuluessa asiaankuuluvien tietojen vastaanottamisesta.

7. Komissio arvioi kansallisten suunnitelmien täytäntöönpanossa saavutetun edistyksen kaksi vuotta ennen sen jakson päättymistä, jonka aikana jäsenvaltio voi myöntää 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä toiminnassa oleville laitoksille siirtymäajan maksutta jaettavia päästöoikeuksia sähköntuotantoon. Mikäli komissio katsoo asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä, että tätä jaksoa on mahdollisesti tarpeen pidentää, se voi tehdä Euroopan parlamentille ja neuvostolle asianmukaisia ehdotuksia, mihin sisältyvät ehdot, jotka on täytettävä, mikäli jaksoa pidennetään.

11 artikla

Kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Kunkin jäsenvaltion on 30 päivään syyskuuta 2011 mennessä julkaistava ja toimitettava komissiolle luettelo sen alueella sijaitsevista, tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista ja kullekin sen alueella sijaitsevalle laitokselle maksutta jaettavista määristä, jotka on laskettu 10 a artiklan 1 kohdassa ja 10 c artiklassa tarkoitettujen sääntöjen mukaisesti.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vuosittain helmikuun 28 päivään mennessä jaettava kyseisenä vuonna jaettavat päästöoikeudet, jotka on laskettu 10, 10 a ja 10 c artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot eivät saa myöntää maksutta jaettavia päästöoikeuksia 2 kohdan mukaisesti laitoksille, joiden merkitsemisen 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon komissio on hylännyt.

▼M2

IV LUKU

ILMAILUUN JA KIINTEISIIN LAITOKSIIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

▼M4

11 a artikla

Hanketoiminnasta saatujen sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksiköiden käyttäminen yhteisön järjestelmässä ennen kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen voimaantuloa

1. Tämän artiklan 2–7 kohtaa sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 28 artiklan 3 ja 4 kohdan soveltamista.

2. Siltä osin kuin jäsenvaltioiden toiminnanharjoittajille tai ilma-alusten käyttäjille kaudeksi 2008–2012 myöntämää sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksikköjen käytön tasoa ei ole käytetty loppuun tai jos on 8 kohdan mukaisesti myönnetty oikeus käyttää hyvityksiä, toiminnanharjoittajat voivat pyytää toimivaltaista viranomaista myöntämään niille vuodesta 2013 alkaen voimassa olevia päästöoikeuksia vastineeksi sertifioiduista päästövähennyksistä ja päästövähennysyksiköistä, jotka on myönnetty vuoteen 2012 mennessä sellaisista hanketyypeistä saaduista päästövähennyksistä, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäviksi yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012.

▼M4

Maaliskuun 31 päivään 2015 asti toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä tällainen vaihto, jos sitä pyydetään.

3. Jos sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksikköjen käytön tasoa, jonka jäsenvaltiot ovat myöntäneet toiminnanharjoittajille tai ilma-alusten käyttäjille kaudeksi 2008–2012, ei ole käytetty loppuun tai jos on 8 kohdan mukaisesti myönnetty oikeus käyttää hyvityksiä, toimivaltaisten viranomaisten on annettava toiminnanharjoittajien vaihtaa vuodesta 2013 alkaen toteutuneita päästövähennyksiä vastaavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksikköjä, jotka on saatu ennen vuotta 2013 rekisteröidyistä hankkeista, vuodesta 2013 alkaen voimassa oleviin päästöoikeuksiin.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan kaikista sellaisista hanketyypeistä saatuihin sertifioituihin päästövähennyksiin ja päästövähennysyksiköihin, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäviksi yhteisön järjestelmässä kautena 2008–2012.

4. Jos sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksikköjen käytön tasoa, jonka jäsenvaltiot ovat myöntäneet toiminnanharjoittajille tai ilma-alusten käyttäjille kaudeksi 2008–2012, ei ole käytetty loppuun tai jos on 8 kohdan mukaisesti myönnetty oikeus käyttää hyvityksiä, toimivaltaisten viranomaisten on annettava vaihtaa vuodesta 2013 toteutuneita päästövähennyksiä vastaavia sertifioituja päästövähennyksiä vuodesta 2013 alkaen vähiten kehittyneissä maissa aloitettaviin hankkeisiin perustuviin päästöoikeuksiin.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan kaikista sellaisista hanketyypeistä saatuihin sertifioituihin päästövähennyksiin, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäviksi yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012, joko siihen asti, kun nämä maat ovat ratifioineet yhteisön kanssa tehtävän asiaan kuuluvan sopimuksen, tai vuoteen 2020 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

5. Jos sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksikköjen käytön tasoa, jonka jäsenvaltiot ovat myöntäneet toiminnanharjoittajille tai ilma-alusten käyttäjille kaudeksi 2008–2012, ei ole käytetty loppuun tai jos on 8 kohdan mukaisesti myönnetty oikeus käyttää hyvityksiä ja jos kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen tekemistä koskevia neuvotteluja ei ole saatu päätökseen 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä, yhteisön järjestelmässä voidaan käyttää kolmansien maiden kanssa tehtyjen sopimusten, joissa täsmennetään käytön tasot, mukaisista hankkeista tai muista päästöjen vähentämiseen tarkoitetuista toimista saatuja hyvityksiä. Toiminnanharjoittajat voivat tällaisten sopimusten mukaan käyttää kyseisissä kolmansissa maissa toteutetusta hanketoiminnasta saatuja hyvityksiä yhteisön järjestelmän mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseen.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa on määrättävä, että yhteisön järjestelmässä voidaan käyttää hyvityksiä hanketyypeistä, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäviksi yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012, mukaan lukien uusiutuvat energialähteet tai energiatehokkuutta koskevat teknologiat, joilla edistetään teknologian siirtoa ja kestävää kehitystä. Tällaisessa sopimuksessa on myös mahdollistettava sellaisista hankkeista saatujen hyvitysten käyttö, joissa käytetty pohjataso on alhaisempi kuin 10 a artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti maksutta jaettujen määrien taso tai alhaisempi kuin yhteisön lainsäädännössä edellytetyt tasot.

7. Kun kansainvälinen ilmastonmuutossopimus on tehty, yhteisön järjestelmässä hyväksytään 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen hankkeista peräisin olevia hyvityksiä ainoastaan kolmansista maista, jotka ovat ratifioineet mainitun sopimuksen.

▼M4

8. Kaikki nykyiset toiminnanharjoittajat saavat käyttää hyvityksiä kaudella 2008–2020 joko enintään sen määrän, joka niille myönnettiin kaudella 2008–2012, tai määrän, joka vastaa prosenttiosuutta, joka ei saa olla alle 11 prosenttia niille kaudeksi 2008–2012 jaetuista oikeuksista, sen mukaan, kumpi määrä on suurempi.

Toiminnanharjoittajat voivat käyttää hyvityksiä enemmän kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut 11 prosenttia enintään määrän, jonka seurauksena niiden yhdistetyt maksutta saadut päästöoikeudet kaudella 2008–2012 ja kaikki hankeperäiset hyvitykset vastaavat tiettyä prosenttiosuutta niiden todennetuista päästöistä kaudella 2005–2007.

Uudet osallistujat, myös kauden 2008–2012 uudet osallistujat, jotka eivät saaneet maksutta päästöoikeuksia eivätkä oikeutta käyttää sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksikköjä vuosina 2008–2012, ja uudet alat voivat käyttää hyvityksiä enintään määrän, joka vastaa tiettyä prosenttiosuutta, joka ei saa olla alle 4,5 prosenttia niiden todennetuista päästöistä kaudella 2013–2020. Ilma-alusten käyttäjät voivat käyttää hyvityksiä enintään määrän, joka vastaa tiettyä prosenttiosuutta, joka ei saa olla alle 1,5 prosenttia niiden todennetuista päästöistä kaudella 2013–2020.

On hyväksyttävä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan määritellä ensimmäisen, toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti sovellettavat tarkat prosenttiosuudet. Vähintään kolmasosa lisämäärästä, joka jaetaan nykyisille toiminnanharjoittajille ensimmäisessä alakohdassa ensimmäiseksi mainitun prosenttiosuuden lisäksi, jaetaan toiminnanharjoittajille, joiden yhdistettyjen keskimääräisten maksutta ajettavien päästöoikeuksien taso ja hankeperäisten oikeuksien käytön taso kaudella 2008–2012 oli alin.

Näillä toimenpiteillä varmistetaan, että kaikkien myönnettyjen hyvitysten käyttö ei ylitä 50:tä prosenttia vuoden 2005 tason alittavista yhteisön järjestelmään nykyisin kuuluvien alojen koko yhteisön vähennyksistä kaudella 2008–2020 eikä 50:tä prosenttia vuoden 2005 tason alittavista uusien alojen ja ilmailun koko yhteisön vähennyksistä kaudella, joka alkaa niiden liittymisestä yhteisön järjestelmään ja päättyy vuonna 2020.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

9. Tiettyjen hanketyypeistä peräisin olevien hyvitysten käytön rajoittamiseksi voidaan soveltaa toimenpiteitä 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen.

Näissä toimenpiteissä vahvistetaan myös päivä, josta alkaen 1–4 kohdan mukaisten hyvitysten käytön on oltava näiden toimenpiteiden mukaista. Tämä päivä on aikaisintaan kuusi kuukautta toimenpiteiden hyväksymisestä mutta viimeistään kolme vuotta niiden hyväksymisen jälkeen.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Komissio harkitsee, toimittaako se komitealle luonnoksen toimista, jotka on toteutettava, jos jäsenvaltio sitä vaatii.

▼M1

11 b artikla

Hanketoiminnot

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että hanketoimintojen perusurat, siten kuin ne on määritelty UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehdyissä päätöksissä, Euroopan unionin kanssa liittymissopimuksen allekirjoittaneissa maissa toteutettaville hanketoiminnoille, noudattavat kaikilta osin yhteisön säännöstöä, mukaan lukien liittymissopimukseen sisältyvät väliaikaiset poikkeukset.

▼M4

Yhteisö ja sen jäsenvaltiot saavat antaa luvan hanketoiminnalle ainoastaan, jos kaikilla hankkeeseen osallistujilla on päätoimipaikka joko maassa, joka on tehnyt tällaisia hankkeita koskevan kansainvälisen sopimuksen, taikka maassa, osavaltiossa tai alueellisessa hallintoyksikössä, jolla on 25 artiklan mukaisesti yhteys yhteisön järjestelmään.

▼M1

2. Lukuun ottamatta 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, hanketoimintoja isännöivien jäsenvaltioiden on varmistettava, että päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä ei myönnetä tämän direktiivin soveltamisalaan ►M2 kuuluvan toiminnan ◄ kasvihuonekaasujen vähentämisestä tai rajoittamisesta.

3. Sellaisista yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeista, joilla vähennetään tai rajoitetaan suoraan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan laitoksen päästöjä, voidaan 31 päivään joulukuuta 2012 saakka myöntää päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä ainoastaan, jos kyseisen laitoksen toiminnanharjoittaja mitätöi saman määrän päästöoikeuksia.

4. Sellaisista yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeista, joilla vähennetään tai rajoitetaan epäsuorasti tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien laitosten päästötasoa, voidaan 31 päivään joulukuuta 2012 saakka myöntää päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä ainoastaan, jos sama määrä päästöoikeuksia mitätöidään päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä myöntäneen jäsenvaltion kansallisesta rekisteristä.

5. Jäsenvaltiolla, joka myöntää yksityisille tai julkisille tahoille luvan osallistua hanketoimintoihin, säilyy vastuu UNFCCC:een ja Kioton pöytäkirjaan perustuvien velvoitteidensa täyttämisestä, ja sen on varmistettava, että osallistumisessa noudatetaan niitä asiaa koskevia ohjeita, toimintatapoja ja menettelyjä, jotka on hyväksytty UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella.

6. Yli 20 megawattia tuottavien vesivoimahankkeiden osalta jäsenvaltioiden on varmistettava tällaisia hankkeita hyväksyessään, että asiaankuuluvat kansainväliset perusteet ja ohjeet, maailman patokomission vuoden 2000 marraskuun raporttiin ”Dams and Development – A New Framework for Decision-Making” sisältyvät perusteet ja ohjeet mukaan luettuina, otetaan huomioon tällaisia hanketoimintoja kehitettäessä.

▼M3

7. Komissio hyväksyy säännökset 3 ja 4 kohdan täytäntöönpanemiseksi, erityisesti kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi, 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen. Komissio hyväksyy säännökset tämän artiklan 5 kohdan täytäntöönpanemiseksi siinä tapauksessa, että isäntämaaosapuoli täyttää kaikki kelpoisuusehdot yhteistoteutuksen hanketoimintoja varten. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

12 artikla

Päästöoikeuksien siirto, palautus ja mitätöiminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päästöoikeuksia voidaan siirtää:

a) henkilöiden välillä yhteisössä;

b) yhteisössä olevien henkilöiden ja kolmansissa maissa olevien henkilöiden välillä, jos kyseinen päästöoikeus on tunnustettu 25 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, ilman muita kuin tähän direktiiviin sisältyviä tai tämän direktiivin nojalla asetettavia rajoituksia.

▼M4

1 a. Komissio tutkii 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä, onko päästöoikeuksien markkinat riittävän hyvin suojattu sisäpiirikaupoilta ja markkinoiden manipuloinnilta, ja tekee tarvittaessa ehdotuksia tämän suojan varmistamiseksi. Sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ([1]) säännöksiä voidaan käyttää niiden hyödykkeiden kauppaan soveltamista varten tarvittavin mukautuksin.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jonkin muun jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämät päästöoikeudet tunnustetaan ►M2 ilma-aluksen käyttäjän 2 a kohdan mukaisten tai ◄ toiminnanharjoittajan 3 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.

▼M2

2 a. Hallinnoivan jäsenvaltion on varmistettava, että kunkin vuoden huhtikuun 30 päivään mennessä kukin ilma-aluksen käyttäjä palauttaa liitteessä I tarkoitetusta ilmailutoiminnasta, jonka osalta se on ilma-aluksen käyttäjä, edellisenä kalenterivuonna aiheutuneita ja 15 artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaavan määrän päästöoikeuksia. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän kohdan mukaisesti palautetut päästöoikeudet mitätöidään sen jälkeen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kunkin laitoksen toiminnanharjoittaja palauttaa joka vuosi 30 päivään huhtikuuta mennessä kyseisestä laitoksesta edellisenä kalenterivuonna aiheutuneita ja 15 artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaavan määrän päästöoikeuksia, jotka ovat muita kuin II luvun mukaisesti myönnettyjä päästöoikeuksia, ja että nämä päästöoikeudet mitätöidään sen jälkeen.

([1]) EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.

▼M4

3 a. Päästöoikeuksien palauttamisvelvollisuutta ei muodostu päästöistä, joiden osalta on todennettu talteenotto ja kuljetus pysyvään varastointiin laitokseen, jolla on voimassa oleva lupa hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY ([1]) mukaisesti.

▼B

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että päästöoikeudet mitätöidään milloin tahansa sen henkilön pyynnöstä, jonka hallussa ne ovat.

▼M4

5. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan soveltaminen ei vaikuta 10 c artiklan soveltamiseen.

13 artikla

Päästöoikeuksien voimassaolo

1. Tammikuun 1 päivästä 2013 alkaen myönnetyt päästöoikeudet ovat voimassa 1 päivästä tammikuuta 2013 alkavalla kahdeksan vuoden kaudella aiheutuvien päästöjen osalta.

2. Neljä kuukautta kunkin 1 artiklassa tarkoitetun kauden alkamisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on mitätöitävä päästöoikeudet, jotka eivät enää ole voimassa ja joita ei ole palautettu ja mitätöity 12 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on myönnettävä päästöoikeuksia henkilöille kuluvaa kautta varten korvatakseen näiden hallussa olevat päästöoikeudet, jotka mitätöidään ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

14 artikla

Päästöjen tarkkailu ja raportointi

1. Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä päästöjen sekä tarvittaessa liitteessä I lueteltuja toimia koskevien tietojen tarkkailusta ja raportoinnista asetuksen, joka koskee tonnikilometritietojen tarkkailua ja raportointia 3 e tai 3 f artiklan säännösten soveltamista varten ja joka perustuu liitteessä IV vahvistettuihin tarkkailua ja raportointia koskeviin periaatteisiin ja johon sisältyvissä kunkin kasvihuonekaasun tarkkailu- ja raportointivaatimuksissa täsmennetään asianomaisen kaasun ilmastoa lämmittävä potentiaali.

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa asetuksessa otetaan huomioon uusin ja ajantasaisin tieteellinen tieto, jota on saatavissa erityisesti hallitustenväliseltä ilmastonmuutospaneelilta, ja siinä voidaan myös määritellä vaatimuksia, joiden mukaan toiminnanharjoittajien on raportoitava sellaisen energiavaltaisen teollisuuden valmistamien tavaroiden tuottamiseen liittyvistä päästöistä, joka voi olla altis kansainväliselle kilpailulle. Asetuksessa voidaan lisäksi säätää vaatimuksia tällaisten tietojen riippumattomasta todentamisesta.

([1]) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.

▼M4

Näihin vaatimuksiin voi sisältyä raportointi tällaisten tavaroiden tuottamiseen liittyvän sähköntuotannon yhteisön järjestelmään kuuluvien päästöjen tasosta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin laitoksen toiminnanharjoittaja tai ilma-aluksen käyttäjä tarkkailee laitoksen päästöjä ja raportoi niistä kunakin kalenterivuonna, tai, 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen, käyttämästään ilma-aluksesta, toimivaltaiselle viranomaiselle 1 kohdassa tarkoitetun asetuksen mukaisesti kyseisen vuoden päätyttyä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun asetukseen voi sisältyä vaatimuksia, jotka koskevat automatisoitujen järjestelmien ja tiedonvaihtomuotojen käyttöä, jolla yhdenmukaistetaan seurantasuunnitelmaa, vuotuista päästöraporttia ja todentamista koskevaa viestintää toiminnanharjoittajan, todentajan ja toimivaltaisten viranomaisten välillä.

▼M2

15 artikla

▼M4

Todentaminen ja akkreditointi

▼M2

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajien ja ilma-alusten käyttäjien 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamat päästöraportit todennetaan liitteessä V ja komission kaikissa tämän artiklan mukaisesti antamissa yksityiskohtaisissa säännöksissä esitettyjen perusteiden mukaisesti ja että tästä ilmoitetaan toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja tai ilma-aluksen käyttäjä, jonka raporttia ei ole kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä todennettu edeltävän vuoden päästöjen osalta tyydyttäväksi liitteessä V ja kaikissa komission tämän artiklan mukaisesti antamissa yksityiskohtaisissa säännöksissä esitettyjen perusteiden mukaisesti, ei saa jatkaa päästöoikeuksien siirtämistä ennen kuin kyseisen toiminnanharjoittajan tai ilma-aluksen käyttäjän raportti on todennettu tyydyttäväksi.

Komissio voi antaa yksityiskohtaisia säännöksiä ilma-alusten käyttäjien 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamien raporttien todentamisesta ja 3 e ja 3 f artiklan mukaisista soveltamisohjeista, myös todentamismenetelmistä, joita todentajien on käytettävä, 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

▼M4

Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä asetuksen päästöraporttien todentamisesta liitteen V periaatteiden perusteella sekä todentajien akkreditoinnista ja valvonnasta. Tässä asetuksessa säädetään tarkemmin akkreditoinnin, akkreditoinnin peruuttamisen ja vastavuoroisen tunnustamisen edellytyksistä sekä tarvittaessa akkreditointielinten vertaisarvioinnista.

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼M4

15 a artikla

Tietojen antaminen ja salassapitovelvollisuus

Jäsenvaltioiden ja komission on varmistettava, että kaikki päätökset ja kertomukset, jotka liittyvät päästöoikeuksien määrään ja jakamiseen sekä päästöjen tarkkailuun, raportointiin ja todentamiseen, julkaistaan välittömästi asianmukaisella tavalla, jolla varmistetaan syrjimätön tietojen saatavuus.

Salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja ei saa paljastaa muille henkilöille tai viranomaisille muutoin kuin sovellettavien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla.

▼B

16 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on annettava säännökset seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet näiden säännösten soveltamisen varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi nämä säännökset ►M2 ———— ◄ ja ilmoitettava sille niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista viipymättä.

▼M2

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava niiden toiminnanharjoittajien ja ilma-alusten käyttäjien nimien julkistaminen, jotka ovat rikkoneet tämän direktiivin vaatimuksia palauttaa riittävä määrä päästöoikeuksia.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos jokin toiminnanharjoittaja tai ilma-aluksen käyttäjä ei viimeistään kunkin vuoden huhtikuun 30 päivänä palauta toiminnanharjoittajan tai ilma-aluksen käyttäjän edeltävän vuoden päästöjä vastaavaa määrää päästöoikeuksia, tämä on velvollinen maksamaan liikapäästöistä sakkoa. Tämä liikapäästösakko on 100 euroa kutakin sellaista aiheutunutta hiilidioksidiekvivalenttitonnia kohti, jonka osalta toiminnanharjoittaja tai ilma-aluksen käyttäjä ei ole palauttanut päästöoikeuksia. Liikapäästösakon maksaminen ei vapauta toiminnanharjoittajaa tai ilma-aluksen käyttäjää velvoitteesta palauttaa kyseisiä liikapäästöjä vastaava päästöoikeuksien määrä palauttaessaan päästöoikeuksia seuraavan kalenterivuoden osalta.

▼M4

4. Tammikuun 1 päivästä 2013 alkaen myönnettyihin päästöoikeuksiin liittyvää liikapäästösakkoa korotetaan Euroopan kuluttajahintaindeksin mukaisesti.

▼M2

5. Jos ilma-aluksen käyttäjä ei noudata tämän direktiivin vaatimuksia ja jos vaatimusten noudattamista ei ole pystytty varmistamaan muilla lainvalvontatoimenpiteillä, sitä hallinnoiva jäsenvaltio voi pyytää komissiota päättämään asianomaisen ilma-aluksen käyttäjän määräämisestä toimintakieltoon.

6. Hallinnoivan jäsenvaltion 5 kohdan nojalla esittämään pyyntöön on liitettävä seuraavat tiedot:

a) todisteet siitä, ettei ilma-aluksen käyttäjä ole täyttänyt tämän direktiivin mukaisia velvoitteitaan;

▼M2

b) yksityiskohtaiset tiedot kyseisen jäsenvaltion toteuttamista valvontatoimista;

c) perustelut yhteisön laajuiseen toimintakieltoon määräämiselle; ja

d) suositus yhteisön laajuisen toimintakiellon soveltamisalaksi ja mahdollisesti sovellettaviksi ehdoiksi.

7. Vastaanotettuaan 5 kohdassa tarkoitettuja pyyntöjä komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun komiteaan osallistuvien jäsenvaltioiden edustajien välityksellä komitean työjärjestyksen mukaisesti.

8. Ennen 5 kohdan mukaisesti esitettyä pyyntöä koskevan päätöksen tekemistä komissio kuulee tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan viranomaisia, jotka vastaavat asianomaisen ilma-aluksen käyttäjän valvonnasta. Komissio ja jäsenvaltiot järjestävät kuulemisen yhteisesti aina, kun se on mahdollista.

9. Harkitessaan 5 kohdan mukaisesti esitettyä pyyntöä koskevan päätöksen tekemistä komissio antaa asianomaiselle ilma-aluksen käyttäjälle tiedoksi päätöksen perustana olevat keskeiset tosiseikat ja näkökohdat. Asianomaiselle ilma-aluksen käyttäjälle annetaan mahdollisuus toimittaa komissiolle kirjallisia huomautuksia kymmenen työpäivän kuluessa tietojen antamisesta.

10. Komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä tehdä 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen päätöksen asianomaisen ilma-aluksen käyttäjän määräämisestä toimintakieltoon.

11. Kunkin jäsenvaltion on pantava alueellaan täytäntöön 10 kohdan mukaiset päätökset. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimenpiteet, joita ne ovat toteuttaneet päätösten panemiseksi täytäntöön.

12. Tarvittaessa vahvistetaan tässä artiklassa tarkoitettuja menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼M1

17 artikla

Tiedon saatavuus

Toimivaltaisen viranomaisen hallussa olevat päästöoikeuksien jakoon liittyvät päätökset, tiedot hanketoiminnoista, joihin jäsenvaltio osallistuu tai valtuuttaa yksityisiä tai julkisia tahoja osallistumaan, ja kasvihuonekaasujen päästölupien perusteella vaaditut päästöraportit on saatettava yleisön saataville direktiivin 2003/4/EY mukaisesti.

▼B

18 artikla

Toimivaltainen viranomainen

Jäsenvaltioiden on tehtävä aiheelliset hallinnolliset järjestelyt, mukaan lukien yhden tai useamman asianmukaisen toimivaltaisen viranomaisen nimeäminen, tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi. Jos viranomaisia nimetään useampi kuin yksi, näiden viranomaisten tämän direktiivin mukainen toiminta on yhteensovitettava.

▼M1

Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että tahojen, jotka Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti on nimetty hyväksymään hanketoiminnat Kioton pöytäkirjan 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, sekä kansallisten viranomaisten, jotka UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti on nimetty panemaan täytäntöön Kioton pöytäkirjan 12 artikla, toiminta sovitetaan yhteen.

▼M2

18 a artikla

Hallinnoiva jäsenvaltio

1. Ilma-aluksen käyttäjää hallinnoiva jäsenvaltio on

a) siinä tapauksessa, että ilma-aluksen käyttäjällä on yhteisön lentoliikenteen harjoittajien toimiluvista 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2407/92 ([1]) mukainen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva liikennelupa, se jäsenvaltio, joka on myöntänyt liikenneluvan kyseiselle ilma-aluksen käyttäjälle; ja

b) kaikissa muissa tapauksissa se jäsenvaltio, jonka alueella on aiheutunut suurin osa kyseisen ilma-aluksen käyttäjän suorittamien lentojen aiheuttamista arvioiduista päästöistä perusvuoden aikana.

2. Jos ilma-aluksen käyttäjää hallinnoivan jäsenvaltion alueella ei 3 c artiklassa tarkoitetun kauden ensimmäisten kahden vuoden aikana ole aiheutunut yhtään ilma-aluksen käyttäjän toiminnasta johtuvista, tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluvista ilmailun päästöistä, kyseinen ilma-aluksen käyttäjä on siirrettävä seuraavaksi kaudeksi johonkin toiseen hallinnoivaan jäsenvaltioon. Uuden hallinnoivan jäsenvaltion on oltava se jäsenvaltio, jonka alueella on aiheutunut suurin osa kyseisen ilma-aluksen käyttäjän suorittamien lentojen aiheuttamista arvioiduista päästöistä edellisen kauden kahden ensimmäisen vuoden aikana.

3. Parhaan käytettävissä olevan tiedon perusteella komissio

a) julkaisee ennen 1 päivää helmikuuta 2009 luettelon ilma-alusten käyttäjistä, jotka harjoittivat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa 1 päivänä tammikuuta 2006 tai sen jälkeen, ja yksilöi kunkin ilma-aluksen käyttäjän osalta 1 kohdassa tarkoitetun hallinnoivan jäsenvaltion; ja

b) päivittää luettelon ennen kunkin seuraavan vuoden helmikuun 1 päivää lisäten siihen sellaiset ilma-alusten käyttäjät, jotka ovat ryhtyneet harjoittamaan liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa.

([1]) EYVL L 240, 24.8.1992, s. 1.

▼M2

4. Komissio voi 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen laatia ohjeita siitä, miten hallinnoivan jäsenvaltion on tämän direktiivin mukaisesti hallinnoitava ilma-aluksen käyttäjiä.

5. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa ”perusvuodella” tarkoitetaan toiminnan ensimmäistä kalenterivuotta sellaisen ilma-aluksen käyttäjän osalta, joka on aloittanut toiminnan yhteisön alueella 1 päivän tammikuuta 2006 jälkeen, ja kaikissa muissa tapauksissa 1 päivänä tammikuuta 2006 alkavaa kalenterivuotta.

18 b artikla

Eurocontrolilta saatava apu

Komissio voi pyytää Eurocontrolilta tai muulta vastaavalta järjestöltä apua 3 c artiklan 4 kohdan ja 18 a artiklan velvoitteiden täyttämiseksi, ja se voi tässä tarkoituksessa tehdä asianmukaisia sopimuksia kyseisten järjestöjen kanssa.

▼B

19 artikla

Rekisterit

▼M4

1. Päästöoikeudet, jotka myönnetään 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen, merkitään yhteisön rekisteriin sellaisten prosessien suorittamiseksi, jotka liittyvät jäsenvaltioissa avattujen päästöoikeustilien ylläpitoon sekä 3 kohdassa tarkoitetun komission asetuksen mukaiseen päästöoikeuksien jakamiseen, palauttamiseen ja mitätöimiseen.

Kukin jäsenvaltio voi suorittaa UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan mukaisesti hyväksytyt toimet.

▼B

2. Kuka tahansa henkilö voi pitää hallussaan päästöoikeuksia. Rekisterin on oltava yleisön käytettävissä, ja rekisterissä kirjataan erillisille tileille kunkin sellaisen henkilön päästöoikeudet, jolle päästöoikeuksia myönnetään ja jolle tai jolta niitä siirretään.

▼M3

3. Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi komissio antaa asetuksen standardoidusta ja suojatusta rekisterijärjestelmästä. Rekisterit koostuvat standardoiduista sähköisistä tietokannoista, joiden yhteisten tietojen avulla voidaan seurata päästöoikeuksien myöntämistä, hallussapitoa, siirtämistä ja mitätöimistä, taata yleisölle oikeus tutustua tietoihin ja luottamuksellisuus tarvittaessa sekä varmistaa, ettei suoriteta siirtoja, jotka ovat Kioton pöytäkirjasta johtuvien velvoitteiden vastaisia. Asetuksessa on annettava säännöksiä myös päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten käytöstä ja yksilöinnistä yhteisön järjestelmässä sekä tällaisen käytön laajuuden seurannasta. Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼M4

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun asetuksen on sisällettävä tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt, jotta yhteisön rekisterissä voidaan suorittaa tapahtumia ja muita toimintoja 25 artiklan 1 b alakohdassa tarkoitettujen järjestelyjen toteuttamiseksi. Mainitussa asetuksessa säädetään myös yhteisön rekisteriin tehtäviin muutoksiin ja tapahtumien hallinnointiin liittyvistä menettelyistä tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen asioiden osalta. Se sisältää tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt, jotta yhteisön rekisterissä voidaan varmistaa, että tehokkuuden parantamiseen, hallintokulujen hoitoon ja laadunvalvontatoimiin liittyvät jäsenvaltioiden aloitteet ovat mahdollisia.

▼B

20 artikla

Keskusvalvoja

1. Komissio nimeää keskusvalvojan, joka pitää riippumatonta tapahtumakirjaa päästöoikeuksien myöntämisestä, siirtämisestä ja mitätöimisestä.

2. Keskusvalvoja tekee riippumattoman tapahtumakirjan avulla automaattisia tarkistuksia kustakin tapahtumasta rekisterissä varmistaakseen, että päästöoikeuksien myöntämisessä, siirtämisessä ja mitätöimisessä ei toimita sääntöjenvastaisesti.

3. Jos automaattisissa tarkistuksissa havaitaan sääntöjenvastaisuutta, keskusvalvojan on ilmoitettava tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle tai asianomaisille jäsenvaltioille, joka ei tai jotka eivät saa kirjata kyseistä tapahtumaa tai asianomaisiin päästöoikeuksiin liittyviä muita tapahtumia ennen kuin sääntöjenvastaisuudet on selvitetty.

21 artikla

Jäsenvaltioiden kertomukset

1. Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle vuosittain kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta. ►M4 Kertomuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota päästöoikeuksien jakojärjestelyihin, rekisterien toimintaan, päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista sekä akkreditointia koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamiseen, tämän direktiivin noudattamiseen liittyviin kysymyksiin sekä tarvittaessa päästöoikeuksien verotuskohteluun. ◄ Ensimmäinen kertomus on toimitettava komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2005 mennessä. Kertomuksen pohjana on käytettävä kyselylomaketta tai mallia, jonka komissio laatii direktiivin 91/692/ETY 6 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Kyselylomake tai malli lähetetään jäsenvaltioille viimeistään kuusi kuukautta ennen ensimmäisen kertomuksen toimittamisen määräaikaa.

2. Komissio julkaisee 1 kohdassa tarkoitettujen kertomusten perusteella kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta kolmen kuukauden kuluessa jäsenvaltioiden kertomusten vastaanottamisesta.

▼M4

3. Komissio järjestää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen tietojenvaihdon kehityksestä, joka koskee päästöoikeuksien jakoa, päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten käyttöä yhteisön järjestelmässä, rekisterien toimintaa, päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista sekä akkreditointia ja tämän direktiivin noudattamista.

▼M1

21 a artikla

Toimintavalmiuksien kehittämisen tukeminen

Komission ja jäsenvaltioiden on pyrittävä UNFCCC:n, Kioton pöytäkirjan ja niiden täytäntöönpanemiseksi tehtyjen myöhempien päätösten mukaisesti tukemaan toimintavalmiuksien kehittämistä kehitysmaissa ja siirtymätalousmaissa, jotta kyseiset maat voivat hyödyntää kaikilta osin yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin mahdollisuuksia tavalla, joka tukee niiden kestävän kehityksen strategioita, ja jotta helpotetaan eri tahojen osallistumista yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeiden kehittämiseen ja toteuttamiseen.

▼M4

22 artikla

Liitteiden muuttaminen

Liitteitä I, II a ja II b lukuun ottamatta tämän direktiivin liitteitä voidaan muuttaa 21 artiklassa säädettyjen raporttien ja direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella. Liitteitä IV ja V voidaan muuttaa päästöjen tarkkailun, raportoinnin ja todentamisen parantamiseksi.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

23 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa päätöksen 93/389/ETY 8 artiklalla perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

▼M3

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

▼M4

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

▼M4

24 artikla

Muiden toimintojen ja kaasujen yksipuolista sisällyttämistä koskevat menettelyt

1. Vuodesta 2008 alkaen jäsenvaltiot voivat soveltaa päästöoikeuksien kauppaa tämän direktiivin mukaisesti toimintoihin ja kasvihuonekaasuihin, joita ei ole lueteltu liitteessä I, ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat perusteet, erityisesti vaikutukset sisämarkkinoihin, mahdollinen kilpailun vääristyminen, yhteisön järjestelmän tinkimättömyys ympäristön kannalta sekä suunnitellun tarkkailu- ja raportointijärjestelmän luotettavuus, mikäli komissio hyväksyy tällaisten toimintojen ja kasvihuonekaasujen sisällyttämisen

a) 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen, jos sisällyttäminen koskee laitoksia, joita ei ole lueteltu liitteessä I; tai

b) 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen, jos sisällyttäminen koskee toimintoja ja kasvihuonekaasuja, joita ei ole lueteltu liitteessä I. Näiden toimenpiteiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä.

2. Kun muiden toimintojen ja kaasujen sisällyttäminen hyväksytään, komissio voi samaan aikaan antaa luvan lisäpäästöoikeuksien myöntämiseen ja antaa muille jäsenvaltioille luvan tällaisten muiden toimintojen ja kaasujen sisällyttämiseen.

3. Komission aloitteesta tai jäsenvaltion pyynnöstä voidaan antaa asetus sellaisia toimintoja, laitoksia ja kasvihuonekaasuja koskevasta päästöjen tarkkailusta ja raportoinnista, joita ei luetella yhdistelmänä liitteessä I, jos tällainen tarkkailu ja raportointi voidaan toteuttaa riittävän tarkasti.

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

24 a artikla

Päästöjä vähentäviä hankkeita koskevat yhdenmukaistetut säännöt

1. Edellä 24 artiklassa säädettyjen sisällyttämisten lisäksi voidaan hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä päästöoikeuksien tai hyvitysten myöntämiseksi jäsenvaltioiden hallinnoimille hankkeille, joilla vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä, jotka eivät kuulu yhteisön järjestelmän piiriin.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet eivät saa johtaa päästövähennysten kaksinkertaiseen laskentaan eivätkä haitata muiden, yhteisön järjestelmään kuulumattomien toimenpiteiden toteuttamista päästöjen vähentämiseksi. Toimenpiteitä hyväksytään vain, jos 24 artiklan mukainen sisällyttäminen ei ole mahdollista, ja yhteisön järjestelmän seuraavassa uudelleentarkastelussa on harkittava näiden päästöjen kohtelun yhdenmukaistamista kaikkialla yhteisössä.

▼M4

2. Voidaan hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joissa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisön tason hankkeiden hyvittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltio voi kieltäytyä myöntämästä päästöoikeuksia tai hyvityksiä tietyntyyppisten hankkeiden osalta, joilla vähennetään kasvihuonekaasujen päästöjä sen omalla alueella.

Tällaiset hankkeet toteutetaan sen jäsenvaltion hyväksynnän perusteella, jossa hanke toteutetaan.

▼B

25 artikla

Yhteydet muihin kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmiin

1. Niiden Kioton pöytäkirjan liitteessä B lueteltujen kolmansien maiden kanssa, jotka ovat ratifioineet pöytäkirjan, olisi tehtävä sopimuksia, joilla päästöoikeudet tunnustetaan vastavuoroisesti yhteisön järjestelmän ja muiden kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmien välillä perustamissopimuksen 300 artiklan sääntöjen mukaisesti.

▼M4

1 a. Yhteisön järjestelmän ja muiden sellaisten muissa maissa, osavaltioissa tai alueellisissa hallintoyksiköissä perustettujen kasvihuonekaasujen pakollisten yhteensopivien päästökauppajärjestelmien, joissa päästöjen absoluuttinen määrä on rajoitettu, välillä voidaan tehdä sopimuksia päästöoikeuksien pakollisesta tunnustamisesta.

1 b. Kolmansien maiden tai osavaltioiden tai alueellisten hallintoyksiköiden kanssa voidaan tehdä muita kuin sitovia järjestelyjä yhteisön järjestelmän tai muiden kasvihuonekaasujen sellaisten pakollisten päästöjärjestelmien soveltamisalaan kuuluvien päästöjen hallinnollisesta ja teknisestä yhteensovittamisesta, joissa päästöjen absoluuttinen määrä on rajoitettu.

▼M3

2. Kun 1 kohdassa tarkoitettu sopimus on tehty, komissio hyväksyy tarvittavat säännökset, jotka liittyvät päästöoikeuksien vastavuoroiseen tunnustamiseen mainitun sopimuksen mukaisesti. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼M2

25 a artikla

Lentoliikenteen ilmastonmuutosvaikutusten vähentämistä koskevat kolmansien maiden toimet

1. Jos kolmas maa hyväksyy toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on vähentää kyseisestä maasta lähtevien ja yhteisöön saapuvien lentojen ilmastovaikutuksia, komissio tarkastelee kyseistä kolmatta maata ja 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa komiteassa olevia jäsenvaltioita kuultuaan käytettävissä olevia vaihtoehtoja, jotta mahdollistettaisiin yhteisön järjestelmän ja kyseisen maan toimenpiteiden optimaalinen vuorovaikutus.

▼M2

Komissio voi tarvittaessa hyväksyä muutoksia, joiden seurauksena kyseisestä maasta saapuvat lennot eivät kuulu liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan, tai säätää liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan tehtävistä muista muutoksista, joita edellytetään neljännessä alakohdassa tarkoitetussa sopimuksessa. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Komissio voi ehdottaa muita muutoksia tähän direktiiviin Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio voi myös tarvittaessa tehdä perustamissopimuksen 300 artiklan 1 kohdan perusteella neuvostolle suosituksia neuvottelujen aloittamiseksi tarkoituksena tehdä sopimus asianomaisen kolmannen maan kanssa.

2. Yhteisö ja sen jäsenvaltiot pyrkivät edelleen yhteisymmärrykseen maailmanlaajuisista toimenpiteistä ilmailun aiheuttamien kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi. Komissio harkitsee tällaisen yhteisymmärryksen perusteella, onko tätä direktiiviä tarpeen muuttaa siltä osin kuin se koskee ilma-alusten käyttäjiä.

▼B

26 artikla

Direktiivin 96/61/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 96/61/EY 9 artiklan 3 kohtaan seuraavat alakohdat:

”Jos laitoksen kasvihuonekaasupäästöt nimetään kasvihuonekaasujen päästöjen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun direktiivin 2003/87/EY (*) liitteessä I kyseisessä laitoksessa harjoitettavaan toimintaan liittyviksi, luvassa ei saa asettaa kyseisen kaasun suoralle päästölle raja-arvoa, ellei ole tarpeen varmistaa, että merkittävää paikallista pilaantumista ei aiheudu.

Jäsenvaltiot voivat päättää direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltujen toimintojen osalta, että energiatehokkuuteen liittyviä vaatimuksia ei määrätä koskemaan polttolaitoksia tai muita laitoksia, joista aiheutuu hiilidioksidipäästöjä paikalla.

Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa muutettava lupaa.

Edellä olevia kolmea alakohtaa ei sovelleta laitoksiin, jotka on jätetty väliaikaisesti yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän ulkopuolelle direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.”

▼M4

27 artikla

Vastaavien toimenpiteiden kohteena olevien pienten laitosten poisjättäminen

1. Jäsenvaltiot voivat jättää toiminnanharjoittajaa kuultuaan yhteisön järjestelmän ulkopuolelle laitokset, joiden toimivaltaiselle viranomaiselle raportoimat päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, ovat alle 25 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia kunakin kolmena a alakohdassa tarkoitettua ilmoittamista edeltävänä vuonna ja, jos niissä suoritetaan polttotoimintaa, joiden nimellinen lämpöteho on pienempi kuin 35 megawattia, ja joihin sovelletaan toimenpiteitä, joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, jos asianomainen jäsenvaltio täyttää seuraavat edellytykset:

a) se ilmoittaa komissiolle kunkin tällaisen laitoksen sekä toteutetut vastaavat toimenpiteet, jotka koskevat kyseistä laitosta ja joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, ennen kuin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luettelo on toimitettava ja viimeistään silloin, kun luettelo toimitetaan komissiolle;

b) se vahvistaa, että tarkkailujärjestelyjä on otettu käyttöön sen arvioimiseksi, ovatko minkään laitoksen päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, minä tahansa kalenterivuonna 25 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän. Jäsenvaltiot voivat 14 artiklan mukaisesti sallia yksinkertaistettuja tarkkailu-, raportointi- ja todentamistoimenpiteitä laitoksille, joiden keskimääräiset todennetut päästöt vuosina 2008–2010 ovat alle 5 000 tonnia vuodessa;

c) se vahvistaa, että jos minkä tahansa laitoksen päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, ovat minä tahansa kalenterivuonna 25 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän tai jos laitokseen sovellettavia toimenpiteitä, joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, ei enää toteuteta, kyseinen laitos otetaan takaisin yhteisön järjestelmään;

d) se julkaisee a, b ja c alakohdassa tarkoitetut tiedot julkisesti kommentoitaviksi.

Myös sairaalat voidaan jättää järjestelmän ulkopuolelle, jos ne toteuttavat vastaavia toimenpiteitä.

2. Jos kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun tiedot on ilmoitettu julkisesti kommentoitaviksi, komissio ei esitä vastalausetta seuraavien kuuden kuukauden kuluessa, ilmoitus katsotaan hyväksytyksi.

Kun päästöoikeudet on palautettu sen ajanjakson osalta, jonka laitos on yhteisön järjestelmässä, laitos jätetään järjestelmän ulkopuolelle ja jäsenvaltio ei saa enää myöntää sille maksutta päästöoikeuksia 10 a artiklan mukaisesti.

3. Kun laitos otetaan takaisin yhteisön järjestelmään 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, sille myönnetään kaikki 10 a artiklan mukaisesti myönnettävät päästöoikeudet alkaen vuodesta, jolloin laitos otetaan takaisin järjestelmään. Tällaisille laitoksille myönnettävät päästöoikeudet on vähennettävä määrästä, joka sen jäsenvaltion, jossa laitos sijaitsee, on 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti huutokaupattava.

▼M4

Kaikki tällaiset laitokset pysyvät yhteisön järjestelmässä päästökauppakauden loppuajan.

4. Laitoksiin, jotka eivät olleet yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012, voidaan soveltaa yksinkertaistettuja tarkkailua, raportointia ja todentamista koskevia vaatimuksia päästöjen määrittelemiseksi kolmena 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ilmoittamista edeltävänä vuonna.

28 artikla

Muutokset, jotka tulevat voimaan yhteisön hyväksyttyä kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen

1. Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun yhteisö on allekirjoittanut kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen, joka johtaa vuoteen 2020 mennessä toteutettaviin kasvihuonekaasupäästöjen pakollisiin vähennyksiin, jotka ovat yli 20 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna, mikä ilmenee maaliskuussa 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston tukemasta 30 prosentin vähennyssitoumuksesta, komissio antaa kertomuksen, jossa arvioidaan erityisesti seuraavia tekijöitä:

a) kansainvälisten neuvottelujen puitteissa sovittujen toimenpiteiden luonne ja muiden kehittyneiden maiden sitoutuminen päästövähennyksiin, jotka ovat verrattavissa yhteisön sitoumuksiin, ja taloudellisesti edistyneimpien kehitysmaiden sitoutuminen riittävien toimien toteuttamiseen vastuidensa ja valmiuksiensa mukaisesti;

b) kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen seuraukset ja niiden edellyttämät ratkaisut yhteisön tasolla siirtymiseksi kohti kunnianhimoisempaa 30 prosentin vähennystavoitetta tasapainoisella, avoimella ja oikeudenmukaisella tavalla, ottaen huomioon Kioton pöytäkirjan ensimmäisenä sitoumuskautena tehty työ;

c) yhteisön teollisuuden kilpailukyky hiilivuodon riskien yhteydessä;

d) kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen vaikutus muihin yhteisön talouden aloihin;

e) vaikutus yhteisön maatalousalaan, mukaan lukien hiilivuodon riskit;

f) asianmukaiset menettelyt maankäyttöön, maankäytön muutoksiin ja metsätalouteen liittyvien päästöjen ja poistumien sisällyttämiseksi yhteisön järjestelmään;

g) metsittäminen, uudelleenmetsittäminen sekä metsien häviämisen ja huononemisen estäminen kolmansissa maissa, jos tässä yhteydessä saadaan aikaan kansainvälisesti tunnustettu järjestelmä;

h) tarve toteuttaa muita yhteisön politiikkoja ja toimenpiteitä yhteisön ja jäsenvaltioiden kasvihuonekaasujen vähentämistä koskevien sitoumusten täyttämiseksi.

▼M4

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella komissio antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen tämän direktiivin muuttamiseksi 1 kohdan mukaisesti niin, että muutossäädös voi tulla voimaan, kun yhteisö hyväksyy kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen, ja että mainitun sopimuksen mukainen päästövähennyssitoumus voidaan panna täytäntöön.

Tämän ehdotuksen on perustuttava avoimuuden, taloudellisen tehokkuuden ja kustannustehokkuuden periaatteisiin sekä vähentämisponnistelujen oikeudenmukaiseen ja solidaariseen jakautumiseen jäsenvaltioiden välillä.

3. Ehdotuksessa on tarvittaessa sallittava, että toiminnanharjoittajat voivat tässä direktiivissä säädettyjen hyvitysten lisäksi käyttää sellaisista kolmansista maista, jotka ovat ratifioineet kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen, peräisin olevia sertifioituja päästövähennyksiä, päästövähennysyksikköjä tai muita hyväksyttyjä hyvityksiä.

4. Ehdotukseen on sisällytettävä tarvittaessa myös muita toimenpiteitä, joita tarvitaan pakollisten vähennysten saavuttamiseen 1 kohdan mukaisesti avoimella, tasapainoisella ja oikeudenmukaisella tavalla, ja erityisesti täytäntöönpanotoimenpiteitä, joiden mukaan yhteisön toiminnanharjoittajat voivat 11 a artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen hankeperäisten hyvitysten lisäksi käyttää tarvittaessa muuntyyppisiä hankeperäisiä hyvityksiä tai kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen mukaisesti perustettuja muita mekanismeja.

5. Ehdotukseen on sisällytettävä asianmukaiset siirtymäajan ja lykkäävät toimenpiteet, joita sovelletaan kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen voimaantuloon asti.

29 artikla

Hiilimarkkinoiden paremman toiminnan varmistamiseksi annettava kertomus

Jos komissiolla on jäsenvaltioiden hiilimarkkinoista 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen määräajoin annettavien kertomusten perusteella näyttöä siitä, että hiilimarkkinat eivät toimi asianmukaisesti, se antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää ehdotuksia, joiden tarkoituksena on lisätä hiilimarkkinoiden avoimuutta ja joissa käsitellään toimenpiteitä niiden toiminnan parantamiseksi.

29 a artikla

Liiallisten hinnanvaihtelujen johdosta toteutettavat toimenpiteet

1. Jos päästöoikeuksien hinta on yli kuutena peräkkäisenä kuukautena yli kolminkertainen verrattuna päästöoikeuksien keskimääräiseen hintaan kahtena edeltävänä vuonna yhteisön hiilimarkkinoilla, komissio kutsuu välittömästi koolle päätöksen N:o 280/2004/EY 9 artiklalla perustetun komitean.

▼M4

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu hintojen kehitys ei vastaa markkinoiden perustekijöiden muutoksia, voidaan hintakehityksen voimakkuus huomioon ottaen hyväksyä jokin seuraavista toimenpiteistä:

a) toimenpide, jonka avulla jäsenvaltiot voivat aikaistaa huutokaupattavan määrän osan huutokauppaamista;

b) toimenpide, jonka avulla jäsenvaltiot voivat huutokaupata enintään 25 prosenttia uusien osallistujien varauksessa jäljellä olevista päästöoikeuksista.

Nämä toimenpiteet hyväksytään 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen.

3. Toimenpiteissä otetaan mahdollisimman tarkasti huomioon komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle 29 artiklan mukaisesti antamat kertomukset sekä jäsenvaltioiden mahdollisesti toimittamat muut asiaankuuluvat tiedot.

4. Näiden säännösten soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa asetuksessa.

▼B

30 artikla

Uudelleentarkastelu ja kehittäminen

1. Kasvihuonekaasujen päästöjen tarkkailussa saavutetun edistymisen perusteella komissio voi tehdä Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä ehdotuksen liitteen I muuttamisesta siten, että siihen sisällytetään muita toimintoja ja muiden liitteessä II lueteltujen kasvihuonekaasujen päästöjä.

2. Tämän direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen, kasvihuonekaasujen päästöjen tarkkailussa saavutetun edistymisen sekä kansainvälisen tilanteen kehittymisen perusteella komissio laatii tämän direktiivin soveltamisesta kertomuksen, jossa käsitellään

a) sitä, olisiko liitettä I muutettava, ja millä tavoin, järjestelmän taloudellisen tehokkuuden lisäämiseksi edelleen siten, että siihen sisällytetään muita asiaankuuluvia aloja, kuten kemianteollisuus, alumiiniteollisuus ja liikennesektori, toimintoja ja muiden liitteessä II lueteltujen kasvihuonekaasujen päästöjä,

b) yhteisön päästöoikeuksien kaupan suhdetta kansainväliseen päästökauppaan, joka alkaa vuonna 2008,

c) päästöoikeuksien jakamiseen sovellettavan menettelyn, mukaan lukien huutokaupalla tapahtuvan jakomenettelyn, jatkaminen vuoden 2012 jälkeen, sekä liitteessä III tarkoitettujen kansallisten jakosuunnitelmien laatimisperusteiden yhdenmukaistamisen jatkamista,

▼M1

d) hanketoiminnoista saatavien hyvitysten käyttöä, mukaan lukien tarve yhdenmukaistaa päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten sallittua käyttöä yhteisön järjestelmässä,

▼B

e) päästökaupan suhdetta jäsenvaltioiden ja yhteisön toteuttamiin muihin politiikkoihin ja toimenpiteisiin, mukaan lukien verotus, jolla pyritään samoihin tavoitteisiin,

f) sitä, olisiko asianmukaista, että on vain yksi yhteisön rekisteri,

g) liiallisista päästöistä aiheutuvien seuraamusten tasoa ottaen huomioon muun muassa inflaation,

h) päästöoikeuksien markkinoiden toimintaa, erityisesti mahdollisten markkinoiden häiriöiden osalta,

i) sitä, kuinka yhteisön järjestelmä mukautetaan laajentuneeseen Euroopan unioniin,

j) ryhmittymien muodostamista,

k) mahdollisuutta saada aikaan yhteisön laajuisia vertailuarvoja, joita voidaan käyttää jakamisen perustana ottaen huomioon parhaat käytettävissä olevat tekniikat ja kustannushyötyanalyysi,

▼M1

l) hankemekanismien vaikutusta isäntämaihin, erityisesti niiden kehitystavoitteisiin, onko yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeissa hyväksytty sellaisia yli 500 megawatin vesivoimahanketoimintoja, joilla on kielteisiä ympäristö- tai sosiaalisia vaikutuksia, ja tällaisista vesivoimahanketoiminnoista saatavien sertifioitujen päästövähennysten tai päästövähennysyksiköiden tulevaa käyttöä yhteisön järjestelmässä,

m) toimintavalmiuksien kehittämisen tukemista kehitysmaissa ja siirtymätalousmaissa,

n) toimintatapoja ja menettelyjä kansallisten hanketoimintojen hyväksymistä varten jäsenvaltioissa ja tällaisista toiminnoista johtuviin päästövähennyksiin tai -rajoituksiin liittyvien päästöoikeuksien myöntämistä varten vuodesta 2008 alkaen,

o) teknisiä määräyksiä, jotka liittyvät hyvitysten väliaikaisuuteen ja maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätalouden hanketoimintoja koskevaan päätöksessä 17/CP.7 vahvistettuun yhden prosentin kelpoisuusrajaan, ja säännöksiä, jotka liittyvät niiden mahdollisten riskien arvioinnin tuloksiin, jotka liittyvät muuntogeenisten organismien ja mahdollisesti tilaa valloittavien tulokaslajien käyttöön metsitys- ja uudelleenmetsityshanketoiminnoissa, jotta toiminnanharjoittajat voisivat käyttää maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätalouden hanketoiminnoista saatavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä yhteisön järjestelmässä vuodesta 2008 alkaen UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti.

▼B

Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 30 päivään kesäkuuta 2006 mennessä ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia.

▼M1

3. Ennen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kutakin kautta kunkin jäsenvaltion on julkistettava kansallisessa jakosuunnitelmassaan aikomuksensa käyttää päästövähennysyksiköitä ja sertifioituja päästövähennyksiä ja se prosenttiosuus kullekin laitokselle jaetuista päästöoikeuksista, johon asti toiminnanharjoittajat saavat käyttää päästövähennysyksiköitä ja sertifioituja päästövähennyksiä yhteisön järjestelmässä kyseisellä kaudella. Päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten kokonaiskäytön on oltava yhdenmukaista asiaankuuluvien täydentävyyttä koskevien velvoitteiden kanssa Kioton pöytäkirjan ja UNFCCC:n ja niiden perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle järjestelmästä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi 11 päivänä helmikuuta 2004 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 280/2004/EY ([1]) 3 artiklan mukaisesti joka toinen vuosi, missä määrin kansallinen toiminta tosiasiallisesti muodostaa merkittävän osan kansallisen tason ponnisteluista sekä missä määrin hanketoimintojen käyttö tosiasiallisesti täydentää kansallista toimintaa ja mikä on niiden välinen suhde, Kioton pöytäkirjan asiaankuuluvien määräysten ja niiden perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti. Komissio laatii tästä raportin mainitun päätöksen 5 artiklan mukaisesti. Tämän raportin perusteella komissio esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia tai muita ehdotuksia jäsenvaltioiden antamien säännösten täydentämiseksi sen varmistamiseksi, että mekanismien käyttö täydentää kansallista toimintaa yhteisössä.

▼M2

4. Tarkkailusta ja tämän direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella komissio tarkastelee viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2014 tämän direktiivin toimivuutta liitteessä I tarkoitetun ilmailutoiminnan osalta ja voi tarpeen mukaan tehdä ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti. Komissio ottaa huomioon erityisesti

a) tämän direktiivin vaikutukset yhteisön järjestelmän yleiseen toimintaan;

b) ilmailun päästöoikeuksien markkinoiden toiminnan, erityisesti mahdollisten markkinoiden häiriöiden osalta;

c) yhteisön järjestelmän tehokkuuden ympäristön kannalta ja sen, missä määrin ilma-alusten käyttäjille 3 c artiklan nojalla jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärää olisi vähennettävä EU:n yleisten päästövähennystavoitteiden mukaisesti;

d) yhteisön järjestelmän vaikutukset ilmailualaan, mukaan lukien kilpailukykyä koskevat kysymykset, ottaen erityisesti huomioon täytäntöön pantujen ilmastonmuutospolitiikkojen vaikutukset ilmailuun Euroopan unionin ulkopuolella;

e) ilma-alusten käyttäjiä varten perustetun erityisvarannon ylläpidon, kun otetaan huomioon koko toimialan kasvuvauhdin todennäköinen lähentyminen;

f) yhteisön järjestelmän vaikutuksen yhteisön saarien, ilman meriyhteyttä olevien alueiden, syrjäisten alueiden ja yhteisön syrjäisimpien alueiden rakenteelliseen riippuvuuteen ilmakuljetuksesta;

([1]) EUVL L 49, 19.2.2004, s. 1.

▼M2

g) sen, olisiko otettava käyttöön siirtomekanismi, jolla helpotettaisiin päästöoikeuksien kauppaa ilma-alusten käyttäjien ja laitosten toiminnanharjoittajien välillä siten, että samalla varmistetaan, että mikään liiketapahtuma ei johda päästöoikeuksien nettosiirtoon ilma-aluksen käyttäjiltä laitosten toiminnanharjoittajille;

h) liitteessä I suurimman sallitun lentoonlähtömassan ja ilma-aluksen käyttäjän vuosittain suorittamien lentojen lukumäärän osalta vahvistettujen poissulkevien raja-arvojen vaikutukset;

i) vaikutukset, jotka aiheutuvat tiettyjen yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 ([1]) mukaisten julkisen palvelun velvoitteiden nojalla suoritettavien lentojen vapauttamisesta yhteisön järjestelmästä;

j) ilmailun tehokkuuden kehittymisen, tulevaisuuden kehitysmahdollisuudet mukaan luettuina, ja erityisesti edistymisen kohti ACAREn (Advisory Council for Aeronautics Research in Europe) tavoitetta, joka on sellaisten tekniikoiden kehittäminen ja toimivuuden osoittaminen, joilla voidaan vähentää polttoaineen kulutusta 50 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, sekä sen, onko tehokkuuden lisäämiseksi tarpeen toteuttaa muita toimenpiteitä; ja

k) lentoliikenteen aikaansaamien tiivistymisjuovien ja cirrus-pilvien vaikutusta ilmastonmuutokseen koskevan tieteellisen ymmärtämyksen kehittymisen, jotta voitaisiin esittää tehokkaita lieventäviä toimenpiteitä.

Komissio toimittaa tämän jälkeen kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

▼B

31 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Komissio ilmoittaa muille jäsenvaltioille kyseisistä laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

([1]) EYVL L 240, 24.8.1992, s. 8.

▼B

32 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

33 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼M4

LIITE I

TOIMINTOJEN LUOKAT, JOIHIN TÄTÄ DIREKTIIVIÄ SOVELLETAAN

1. Tämä direktiivi ei koske laitoksia tai laitosten osia, joita käytetään uusien tuotteiden ja menetelmien tutkimiseen, kehittämiseen tai testaamiseen, eikä yksinomaan biomassaa käyttäviä laitoksia.

2. Jäljempänä mainitut raja-arvot koskevat yleensä tuotantokapasiteettia tai tuotantoa. Jos useampaa samaan luokkaan kuuluvaa toimintaa suoritetaan samassa laitoksessa, näiden toimintojen kapasiteetit lasketaan yhteen.

3. Laskettaessa laitoksen nimellistä kokonaislämpötehoa, jotta voidaan päättää sen sisällyttämisestä yhteisön järjestelmään, lasketaan yhteen nimelliset lämpötehot kaikista siihen kuuluvista teknisistä yksiköistä, joissa laitoksessa poltetaan polttoaineita. Näitä yksiköitä voivat olla muun muassa kaikentyyppiset kattilat, polttimet, turbiinit, lämmittimet, polttouunit, polttolaitokset, kalsinointiuunit, prosessiuunit, uunit, kuivaamot, moottorit, polttokennot, kemialliseen kiertoon perustuvat polttoyksiköt, soihdut ja termiset tai katalyyttiset jälkipolttoyksiköt. Nimellistä kokonaislämpötehoa laskettaessa ei oteta huomioon yksiköitä, joiden nimellinen lämpöteho on pienempi kuin 3 MW, eikä yksiköitä, joissa käytetään yksinomaan biomassaa. Yksinomaan biomassaa käyttäviin yksikköihin kuuluvat yksiköt, joissa käytetään fossiilisia polttoaineita ainoastaan yksikön käynnistyksen tai pysäytyksen aikana.

4. Jos yksikköä käytetään toimintaan, jonka kynnysarvoa ei ilmaista nimellisenä kokonaislämpötehona, tämän toiminnan kynnysarvo on ensisijainen päätettäessä sen sisällyttämisestä yhteisön järjestelmään.

5. Jos minkä tahansa tässä liitteessä olevan toiminnon kapasiteettina ilmaistun kynnysarvon todetaan ylittyvän jossakin laitoksessa, kasvihuonekaasujen päästölupaan sisällytetään kaikki yksiköt, joissa poltetaan polttoaineita, paitsi ne yksiköt, joissa poltetaan ongelmajätteitä ja yhdyskuntajätteitä.

6. Tammikuun 1 päivästä 2012 alkaen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat kaikki lennot, jotka saapuvat perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla jäsenvaltion alueella sijaitsevalle lentoasemalle tai lähtevät sieltä.

Toiminnat	Kasvihuonekaasut
Polttoaineiden poltto laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW (lukuun ottamatta ongelmajätteen ja yhdyskuntajätteen polttolaitoksia)	Hiilidioksidi
Mineraaliöljyn jalostaminen	Hiilidioksidi
Koksin tuotanto	Hiilidioksidi
Metallimalmien (mukaan lukien sulfidimalmit) pasutus tai sintraus, pelletointi mukaan lukien	Hiilidioksidi
Raakaraudan tai teräksen tuotanto (primääri- tai sekundäärisulatus), mukaan lukien jatkuva valu, joiden kapasiteetti ylittää 2,5 tonnia tunnissa	Hiilidioksidi
Rautametallien tuotanto tai jalostus (rautaseokset mukaan luettuina) polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW. Jalostus kattaa muun muassa valssaamot, kuumennusuunit, hehkutusuunit, takomot, valimot, pinnoituksen ja peittauksen.	Hiilidioksidi

▼M4

Toiminnat	Kasvihuonekaasut
Alumiinin primäärituotanto.	Hiilidioksidi ja perfluorihiilivedyt
Alumiinin sekundäärituotanto polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW.	Hiilidioksidi
Muiden kuin rautametallien tuotanto tai jalostus, mukaan luettuina seokset, puhdistus, valu ja niin edelleen, polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho (mukaan lukien pelkistiminä käytetyt polttoaineet) on yli 20 MW.	Hiilidioksidi
Sementtiklinkkerin tuotanto kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 500 tonnia päivässä, tai kalkin tuotanto muuntyyppisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Kalkin tuotanto tai dolomiitin tai magnesiitin kalsinointi kiertouuneissa tai muuntyyppisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Lasin valmistus, mukaan lukien lasikuidut, kun sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Keraamisten tuotteiden valmistus polttamalla, erityisesti kattotiilet, tiilet, tulenkestävät rakennustiilet, laatat, kivitavara tai posliini, kun tuotantokapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Eristysmateriaalin valmistus mineraalivillasta käyttämällä lasia, kiveä tai kuonaa, kun sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Kipsin kuivaus tai kalsinointi tai kipsilevyjen ja muiden kipsituotteiden valmistus polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW.	Hiilidioksidi
Massan valmistus puusta tai muista kuitumateriaaleista.	Hiilidioksidi
Paperin tai kartongin valmistus kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Hiilimustan tuotanto, johon liittyy orgaanisten aineiden kuten öljyn ja tervan sekä krakkaus- ja tislausjäännösten karbonointi polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW.	Hiilidioksidi
Typpihapon tuotanto	Hiilidioksidi ja typpioksiduuli
Adipiinihapon tuotanto	Hiilidioksidi ja typpioksiduuli

▼M4

Toiminnat	Kasvihuonekaasut
Glyoksaali- ja glyoksyylihapon tuotanto	Hiilidioksidi ja typpioksiduuli
Ammoniakin tuotanto	Hiilidioksidi
Suurissa erissä tuotettavien orgaanisen kemian kemikaalien tuotanto, jossa käytetään krakkausta, reformointia, osittaista tai täydellistä hapetusta tai vastaavia menetelmiä ja jonka tuotantokapasiteetti ylittää 100 tonnia päivässä	Hiilidioksidi
Vetykaasun (H_2) ja synteesikaasun tuotanto, jossa käytetään reformointia tai osittaista hapetusta ja jonka tuotantokapasiteetti ylittää 25 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Kalsinoidun soodan (Na_2CO_3) ja natriumbikarbonaatin ($NaHCO_3$) tuotanto	Hiilidioksidi
Kasvihuonekaasujen talteenotto tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista niiden kuljettamiseksi ja geologiseksi varastoimiseksi direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallittuun varastointipaikkaan.	Hiilidioksidi
Kasvihuonekaasujen kuljettaminen putkistojen kautta geologista varastointia varten direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallittuun varastointipaikkaan.	Hiilidioksidi
Kasvihuonekaasujen geologinen varastointi direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallitussa varastointipaikassa.	Hiilidioksidi
Ilmailu Lennot, jotka saapuvat perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvan jäsenvaltion alueella sijaitsevalle lentopaikalle tai lähtevät sieltä. Tähän toimintaan eivät sisälly: a) muun kuin jäsenvaltion hallitsevaa monarkkia ja hänen läheisiä perheenjäseniään, valtionpäämiehiä, hallituksen päämiehiä ja ministereitä virallisella vierailulla kuljettavat lennot, jos tämä on osoitettu asianmukaisesti lentosuunnitelmassa; b) sotilasilma-aluksilla suoritettavat sotilaslennot sekä tulli- ja poliisilennot; c) asianmukaisen toimivaltaisen viranomaisen valtuuttamat etsintä- ja pelastustoimintaan liittyvät lennot, palonsammutuslennot, humanitaariset avustuslennot ja kiireelliset sairaankuljetuslennot; d) lennot, jotka suoritetaan Chicagon yleissopimuksen liitteessä 2 määriteltyjen näkölentosääntöjen mukaisesti; e) lennot, jotka päättyvät ilma-aluksen lähtölentopaikalle ja joiden aikana ei ole tehty välilaskua;	Hiilidioksidi

▼**M4**

Toiminnat	Kasvihuonekaasut
f) yksinomaan lentolupakirjan saamista tai, kun kyseessä on ohjaamomiehistö, kelpuutuksen saamista varten suoritetut koululennot, joiden lentosuunnitelmissa on asianmukainen merkintä tästä; lentoja ei saa käyttää matkustajien ja/tai rahdin kuljettamiseen eikä ilma-aluksen siirtoon;	
g) yksinomaan tieteellistä tutkimusta varten tai ilma-alusten, ilma-alusten laitteiden tai maalaitteiden tarkastamista, testaamista tai hyväksyntää varten suoritetut lennot;	
h) lennot sellaisilla ilma-aluksilla, joiden suurin sallittu lentoonlähtömassa on alle 5 700 kg;	
i) lennot, jotka suoritetaan asetuksen (ETY) N:o 2408/92 mukaisesti asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden puitteissa perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa määritellyillä syrjäisimmillä alueilla olevilla reiteillä tai reiteillä, joilla tarjottu kapasiteetti on korkeintaan 30 000 paikkaa vuodessa; ja	
j) lennot, jotka muutoin kuuluisivat tämän toiminnan piiriin ja jotka suorittaa kaupallisen lentoliikenteen harjoittaja, joka joko — suorittaa alle 243 lentoa kolmen peräkkäisen neljän kuukauden jakson aikana, tai — jonka lentojen vuosittaiset kokonaispäästöt ovat alle 10 000 tonnia vuodessa. Tätä kohtaa sovellettaessa lasketaan mukaan myös lennot, joilla kuljetetaan yksinomaan jäsenvaltion hallitsevaa monarkkia ja hänen läheisiä perheenjäseniään, valtionpäämiehiä, hallituksen päämiehiä ja ministereitä virallisella vierailulla.	

▼B

LIITE II

3 JA 30 ARTIKLASSA TARKOITETUT KASVIHUONEKAASUT

Hiilidioksidi (CO_2)

Metaani (CH_4)

Typpioksiduuli (N_2O)

Fluorihiilivedyt (HFC)

Perfluorihiilivedyt (PFC)

Rikkiheksafluoridi (SF_6)

▼M4

LIITE II a

Jäsenvaltioiden 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti huutokauppaamien päästöoikeuksien prosenttiosuuksien korotukset, joiden tarkoituksena on yhteisvastuullisuuden ja kasvun edistäminen yhteisössä päästöjen vähentämiseksi ja ilmastonmuutoksen vaikutuksiin sopeutumiseksi

	Jäsenvaltion osuus
Belgia	10 %
Bulgaria	53 %
Tšekki	31 %
Viro	42 %
Kreikka	17 %
Espanja	13 %

▼A1

Kroatia	26 %

▼M4

Italia	2 %
Kypros	20 %
Latvia	56 %
Liettua	46 %
Luxemburg	10 %
Unkari	28 %
Malta	23 %
Puola	39 %
Portugali	16 %
Romania	53 %
Slovenia	20 %
Slovakia	41 %
Ruotsi	10 %

▼M4

LIITE II b

NIIDEN PÄÄSTÖOIKEUKSIEN JAKAUTUMINEN, JOTKA JÄSENVALTIOT HUUTOKAUPPAAVAT 10 ARTIKLAN 2 KOHDAN C ALAKOHDAN MUKAISESTI ERÄIDEN JÄSENVALTIOIDEN VARHAISESSA VAIHEESSA KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖJEN VÄHENTÄMISEKSI 20 PROSENTILLA TOTEUTTAMIEN PONNISTUSTEN HUOMIOON OTTAMISEKSI

Jäsenvaltio	Kioton pöytäkirjaan suhteutetun 2 prosentin jakautuminen prosenttiosuuksin ilmaistuna
Bulgaria	15 %
Tšekki	4 %
Viro	6 %
Unkari	5 %
Latvia	4 %
Liettua	7 %
Puola	27 %
Romania	29 %
Slovakia	3 %

▼B

LIITE IV

14 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT PÄÄSTÖJEN TARKKAILUA JA RAPORTOINTIA KOSKEVAT PERIAATTEET

▼M2

A OSA – Kiinteiden laitosten päästöjen tarkkailu ja raportointi

▼B

Hiilidioksidipäästöjen tarkkailu

Päästöjä tarkkaillaan laskennallisesti tai mittausten perusteella.

Laskenta

Päästöt lasketaan seuraavan kaavan avulla:

Toimintatiedot × päästökerroin × hapettumiskerroin

Toimintatietoja (käytetty polttoaine, tuotantomäärät jne.) tarkkaillaan toimitustietojen tai mittausten perusteella.

Laskennassa käytetään hyväksyttyjä päästökertoimia. Toiminnalle ominaisia päästökertoimia voidaan soveltaa kaikkiin polttoainelajeihin. Oletuskertoimia voidaan käyttää kaikkiin muihin polttoainelajeihin paitsi ei-kaupallisiin polttoaineisiin (jätepolttoaineet, kuten autonrenkaat ja teollisuuden prosessikaasut). Hiiltä varten on vielä kehitettävä juonnekohtaiset oletuskertoimet ja maakaasua varten EU:n omat tai tuottajamaakohtaiset oletuskertoimet. Jalostamotuotteiden osalta voidaan käyttää hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) mukaisia oletusarvoja. Biomassan päästökerroin on 0.

Jos päästökertoimessa ei oteta huomioon sitä, että osa hiilestä on hapettumatonta, on lisäksi käytettävä hapettumiskerrointa. Jos toiminnalle ominaiset päästökertoimet on laskettu ja hapettuminen on niissä jo otettu huomioon, hapettumiskerrointa ei tarvitse käyttää.

Direktiivin 96/61/EY mukaisia hapettumiskertoimia on käytettävä, ellei toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että toiminnalle ominaiset kertoimet ovat tarkempia.

Kunkin toiminnan, laitoksen ja polttoainelajin osalta laaditaan erilliset laskelmat.

Mittaus

Päästöjen mittaamisessa käytetään standardoituja tai hyväksyttyjä menetelmiä. Mittaustulokset varmennetaan niitä tukevilla päästölaskelmilla.

Muiden kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailu

▼M3

Käytetään standardoituja tai hyväksyttyjä menetelmiä, jotka komissio kehittää yhteistyössä kaikkien sidosryhmien kanssa. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

Päästöraportin laatiminen

Toiminnanharjoittajan on sisällytettävä laitosta koskevaan raporttiin seuraavat tiedot:

A. Laitoksen tunnistetiedot, mm.:

— laitoksen nimi;

— laitoksen osoite, johon kuuluu mm. postinumero ja maa;

— laitoksessa harjoitettavien liitteessä I mainittujen toimintojen laji ja numero;

▼B

— yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero, telefaksinumero ja sähköpostiosoite; ja

— laitoksen omistajan ja mahdollisen emoyhtiön nimi.

B. Kunkin laitoksessa harjoitettavan liitteessä I mainitun toiminnan osalta, jonka päästöt määritetään laskennallisesti:

— toimintatiedot;

— päästökertoimet;

— hapettumiskertoimet;

— kokonaispäästöt; ja

— epävarmuus.

C. Kunkin laitoksessa harjoitettavan liitteessä I mainitun toiminnan osalta, jonka päästöt määritetään mittaamalla:

— kokonaispäästöt;

— tiedot mittausmenetelmien luotettavuudesta; ja

— epävarmuus.

D. Poltosta aiheutuvien päästöjen osalta raportissa on lisäksi oltava hapetuskerroin, ellei hapetusta ole otettu huomioon jo toiminnalle ominaista päästökerrointa määritettäessä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joiden avulla raporttien laatimista koskevat vaatimukset voidaan yhdistää jo olemassa oleviin raportointivaatimuksiin, jotta voidaan minimoida yrityksille raportoinnista aiheutuva taakka.

▼M2

B OSA – Ilmailutoiminnan päästöjen tarkkailu ja raportointi

Hiilidioksidipäästöjen tarkkailu

Päästöjä on tarkkailtava laskentamenetelmällä. Päästöt on laskettava seuraavalla kaavalla:

Polttoaineen kulutus × päästökerroin

Polttoaineen kulutukseen on sisällytettävä apuvoimalaitteiden polttoaineen kulutus. Kunkin lennon todellisia polttoaineen kulutustietoja on käytettävä aina kun se on mahdollista; kulutus on laskettava seuraavalla kaavalla:

Lentokoneen polttoainetankeissa olevan polttoaineen määrä, kun kone on tankattu lentoa varten – lentokoneen polttoainetankeissa olevan polttoaineen määrä, kun kone on tankattu seuraavaa lentoa varten + tätä seuraavaa lentoa varten tankattu polttoaineen määrä.

Jos polttoaineen todellisia kulutustietoja ei ole saatavilla, on käytettävä standardoitua monivaiheista menetelmää polttoaineen kulutuksen arvioimiseksi parhaan käytettävissä olevan tiedon perusteella.

Laskelmissa on käytettävä IPCC:n vuoden 2006 inventaario-ohjeista tai näiden ohjeiden päivityksistä saatuja oletuspäästökertoimia, elleivät hyväksyttyjä analyyttisiä menetelmiä käyttävien riippumattomien ja akkreditoitujen laboratorioiden määrittämät toimintakohtaiset päästökertoimet ole tarkempia. Biomassan päästökerroin on nolla.

Kunkin lennon ja polttoaineen osalta on laadittava erilliset laskelmat.

▼M2

Päästöraportin laatiminen

Kunkin ilma-aluksen käyttäjän on sisällytettävä 14 artiklan 3 kohdan mukaiseen raporttiinsa seuraavat tiedot:

A. Ilma-aluksen käyttäjän tunnistetiedot, muun muassa

— ilma-aluksen käyttäjän nimi,

— hallinnoiva jäsenvaltio,

— käyttäjän osoite, postinumero ja maakoodi sekä yhteystiedot hallinnoivassa jäsenvaltiossa, jos osoite on muu kuin käyttäjän osoite,

— ilma-alusten rekisteritunnukset ja ne ilma-alustyypit, joita käytetään raportin soveltamisalaan kuuluvalla kaudella sellaisen liitteessä I tarkoitetun ilmailutoiminnan harjoittamiseen, jonka osalta sen katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— lentotoimintaluvan ja liikenneluvan numero ja luvat antaneen viranomaisen nimi; luvilla tarkoitetaan lentotoimintalupaa ja liikennelupaa, joiden nojalla käyttäjä harjoittaa liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta sen katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero, faksinumero ja sähköpostiosoite,

— ilma-aluksen omistajan nimi.

B. Kunkin polttoainetyypin osalta, jonka päästöt lasketaan:

— polttoaineenkulutus,

— päästökerroin,

— kokonaispäästöt sellaisten lentojen osalta, jotka on suoritettu raportin soveltamisalaan kuuluvana kautena ja jotka ovat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— kokonaispäästöt, jotka ovat aiheutuneet

— lennoista, jotka on suoritettu raportin soveltamisalaan kuuluvana kautena ja jotka ovat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä, ja jotka lähtevät jäsenvaltion alueella olevalta lentopaikalta ja saapuvat saman jäsenvaltion alueella olevalle lentopaikalle,

— muista lennoista, jotka on suoritettu raportin soveltamisalaan kuuluvana kautena ja jotka ovat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— kokonaispäästöt sellaisten lentojen osalta, jotka on suoritettu raportin soveltamisalaan kuuluvana kautena ja jotka ovat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä, ja jotka

— lähtevät EU:n jäsenvaltiosta, ja

— saapuvat EU:n jäsenvaltioon kolmannesta maasta,

— epävarmuus.

Tonnikilometritietojen tarkkailu 3 e artiklan ja 3 f artiklan soveltamista varten

Tämän direktiivin 3 e artiklan 1 kohdan tai 3 f artiklan 2 kohdan mukaista päästöoikeuksien jakamista koskevaa hakemusta varten ilmailutoimintaa koskevat tonnikilometritiedot on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

tonnikilometrit = matka × hyötykuorma

jossa

”matkalla” tarkoitetaan lähtölentopaikan ja saapumislentopaikan välistä isoympyräreittiä, johon on lisätty kiinteä tekijä 95 km; ja

▼M2

”hyötykuormalla” tarkoitetaan kuljetetun rahdin, postin ja matkustajien kokonaismassaa.

Hyötykuormaa laskettaessa

— matkustajien määrä on ilma-aluksessa olevien henkilöiden määrä lukuun ottamatta miehistöä,

— ilma-aluksen käyttäjä voi soveltaa kyseisiä lentoja koskevissa massa- ja massakeskiöasiakirjoissaan ilmoitettujen matkustajien ja kirjatun matkatavaran osalta joko todellisia tai standardimassatietoja, tai yhtä matkustajaa ja tämän kirjattua matkatavaraa koskevaa oletusarvoa 100 kg.

Tonnikilometritietojen raportointi 3 e artiklan ja 3 f artiklan soveltamista varten

Kunkin ilma-aluksen käyttäjän on sisällytettävä 3 e artiklan 1 kohdan tai 3 f artiklan 2 kohdan mukaiseen hakemukseensa seuraavat tiedot:

A. Ilma-aluksen käyttäjän tunnistetiedot, muun muassa

— ilma-aluksen käyttäjän nimi,

— hallinnoiva jäsenvaltio,

— käyttäjän osoite, postinumero ja maakoodi sekä yhteystiedot hallinnoivassa jäsenvaltiossa, jos osoite on muu kuin käyttäjän osoite,

— ilma-alusten rekisteritunnukset ja ilma-alustyypit, joita käytetään hakemusta koskevana vuotena liitteessä I tarkoitetun ilmailutoiminnan harjoittamiseen, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— lentotoimintaluvan ja liikenneluvan numero ja luvat antaneen viranomaisen nimi; luvilla tarkoitetaan lentotoimintalupaa ja liikennelupaa, joiden nojalla käyttäjä harjoittaa liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta sen katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero, faksinumero ja sähköpostiosoite, ja

— ilma-aluksen omistajan nimi.

B. Tonnikilometritiedot:

— lentojen määrä lentoasemapareittain,

— matkustajakilometrien määrä lentoasemapareittain,

— tonnikilometrimäärä lentoasemapareittain,

— matkustajien ja kirjatun matkatavaran massan laskemiseen käytettävä menetelmä,

— kaikkien sellaisten lentojen tonnikilometrimäärä, jotka on suoritettu raportin soveltamisalaan kuuluvana vuotena ja jotka ovat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä.

▼B

LIITE V

15 ARTIKLASSA TARKOITETUT TODENTAMISPERUSTEET

▼M2

A OSA – Kiinteiden laitosten päästöjen todentaminen

▼B

Yleiset periaatteet

1. Todentamisen piiriin kuuluvat kunkin liitteessä I mainitun toiminnan päästöt.

2. Todentamismenettelyssä otetaan huomioon 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettava päästöraportti ja edellisen vuoden tarkkailutiedot. Todentamisen kohteena on tarkkailujärjestelmien luotettavuus, uskottavuus ja tarkkuus sekä ilmoitetut päästöluvut ja -tiedot, erityisesti:

   a) ilmoitetut toimintatiedot ja niihin liittyvät mittaukset ja laskelmat;

   b) päästökertoimien valinta ja käyttö;

   c) kokonaispäästöjen määrittämiseksi laaditut laskelmat; ja

   d) mittausmenetelmien valinnan tarkoituksenmukaisuus ja niiden käyttö, jos mittauksia on tehty.

3. Ilmoitetut päästöt voidaan vahvistaa vain, jos päästöt ovat luotettavien ja uskottavien lukujen ja tietojen perusteella kohtalaisen varmasti määritettävissä. Kohtalainen varmuus edellyttää toiminnanharjoittajan osoittavan, että:

   a) ilmoitetuissa tiedoissa ei ole ristiriitaisuuksia;

   b) tiedot on kerätty sovellettavissa olevien tieteellisten vaatimusten mukaisesti; ja

   c) laitoksen keräämät tiedot ovat täydellisiä ja johdonmukaisia.

4. Todentajalle on järjestettävä pääsy kaikkiin todentamisen kohteena oleviin paikkoihin, ja todentajalle on annettava kaikki tiedot todentamisen kohteesta.

5. Todentajan on otettava huomioon, onko laitos rekisteröity ympäristöasioita koskevaan yhteisön hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS).

Menetelmät

Strategia-analyysi

6. Todentamisen on perustuttava kaikkien laitoksessa harjoitettavien toimintojen strategia-analyysiin. Todentajalla on tämän vuoksi oltava yleiskäsitys kaikista toiminnoista ja niiden merkityksestä päästöjen kannalta.

Prosessianalyysi

7. Esitetyt tiedot todennetaan paikalla laitoksessa silloin, kun se on tarkoituksenmukaista. Todentaja määrittelee pistokokein ilmoitettujen lukujen ja tietojen luotettavuuden.

Riskianalyysi

8. Todentaja arvioi laitoksen kaikki päästölähteet todetakseen laitoksen kokonaispäästöihin vaikuttavien päästölähteiden tietojen luotettavuuden.

▼B

9. Todentajan on edellä mainitun arvioinnin perusteella nimenomaisesti nimettävä päästölähteet, joihin liittyy suuri virhemahdollisuus, ja muita päästöjen tarkkailuun ja raportointiin liittyviä seikkoja, jotka voivat aiheuttaa virheitä kokonaispäästöjen määrittelyssä. Tämä koskee erityisesti päästökertoimien valintaa ja yksittäisten päästölähteiden päästöjen tason määrittämiseksi tarvittavia laskelmia. Erityistä huomiota on kiinnitettävä päästölähteisiin, joihin liittyy suuri virhemahdollisuus, ja edellä mainittuihin tarkkailuun liittyviin seikkoihin.

10. Todentajan on otettava huomioon tehokkaat riskinhallintamenetelmät, jos toiminnanharjoittaja käyttää sellaisia epävarmuuden minimoimiseksi.

Selvitys

11. Todentaja laatii päästöjen vahvistamisesta selvityksen, jossa todetaan, onko 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päästöraportti tyydyttävä. Selvityksessä on nimettävä kaikki tehdyn todentamisen kannalta oleelliset seikat. 14 artiklan 3 kohdan mukainen päästöraportti voidaan julistaa tyydyttäväksi, jos kokonaispäästöjä ei todentajan mielestä ole ilmoitettu oleellisesti väärin.

Todentajan vähimmäispätevyysvaatimukset

12. Todentajan on oltava toiminnanharjoittajasta riippumaton ja suoritettava tehtävänsä ammattimaisen johdonmukaisesti ja objektiivisesti. Todentajan on tunnettava:

a) tämän direktiivin säännökset ja asiaa koskevat standardit sekä komission 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamat suuntaviivat;

b) todennettavia toimintoja koskevat lainsäädännölliset ja hallinnolliset vaatimukset; ja

c) laitoksen kutakin päästölähdettä ja erityisesti lukujen keräämistä, mittaamista, laskentaa ja raportointia koskevien tietojen syntytapa.

▼M2

B OSA – Ilmailutoiminnan päästöjen todentaminen

13. Tässä liitteessä vahvistettuja yleisiä periaatteita ja menetelmää on sovellettava liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan kuuluvien lentojen päästöjä koskevien raporttien todentamiseen.

Tätä varten

a) edellä 3 kohdassa oleva viittaus toiminnanharjoittajaan on ymmärrettävä viittaukseksi ilma-aluksen käyttäjään ja 3 kohdan c alakohdassa oleva viittaus laitokseen on ymmärrettävä viittaukseksi ilma-alukseen, jolla harjoitetaan raportin soveltamisalaan kuuluvaa ilmailutoimintaa;

b) edellä 5 kohdassa oleva viittaus laitokseen on ymmärrettävä viittaukseksi ilma-aluksen käyttäjään;

c) edellä 6 kohdassa oleva viittaus laitoksessa harjoitettavaan toimintaan on ymmärrettävä viittaukseksi ilma-aluksen käyttäjän harjoittamaan raportin soveltamisalaan kuuluvaan ilmailutoimintaan;

d) edellä 7 kohdassa oleva viittaus laitoksen sijaintipaikkaan on ymmärrettävä viittaukseksi niihin paikkoihin, joissa ilma-aluksen käyttäjä harjoittaa raportin soveltamisalaan kuuluvaa ilmailutoimintaa;

e) edellä 8 ja 9 kohdassa olevat viittaukset laitoksen päästölähteisiin on ymmärrettävä viittauksiksi ilma-alukseen, josta ilma-aluksen käyttäjä on vastuussa; ja

f) edellä 10 ja 12 kohdassa olevat viittaukset toiminnanharjoittajaan on ymmärrettävä viittauksiksi ilma-aluksen käyttäjään.

▼M2

Ilmailualan päästöraporttien todentamista koskevat muut säännökset

14. Todentajan on erityisesti varmistettava, että

a) kaikki liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan kuuluvat lennot on otettu huomioon. Tässä työssä todentajan on käytettävä ilma-aluksen käyttäjän liikennöintiä koskevia aikataulu- ja muita tietoja, kyseisen ilma-aluksen käyttäjän Eurocontrolilta pyytämät tiedot mukaan luettuina;

b) ilmailutoiminnassa käytettävän ilma-aluksen yhteenlasketut polttoaineen kulutusta koskevat tiedot ja ostettua tai muulla tavoin hankittua polttoainetta koskevat tiedot ovat johdonmukaisia.

Direktiivin 3 e artiklan ja 3 f artiklan soveltamiseksi toimitettujen tonnikilometritietojen todentamista koskevat muut säännökset

15. Tässä liitteessä säädettyjä 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen päästöraporttien todentamista koskevia yleisiä periaatteita ja menetelmiä sovelletaan soveltuvin osin myös ilmailun tonnikilometritietojen todentamiseen.

16. Todentajan on erityisesti varmistettava, että ainoastaan sellaiset lennot, jotka on tosiasiallisesti suoritettu ja jotka kuuluvat liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan, josta ilma-aluksen käyttäjä on vastuussa, on otettu huomioon 3 e artiklan 1 kohdan ja 3 f artiklan 2 kohdan mukaisessa ilma-aluksen käyttäjän hakemuksessa. Tässä työssä todentajan on käytettävä ilma-aluksen käyttäjän liikennetietoja, kyseisen ilma-aluksen käyttäjän Eurocontrolilta pyytämät tiedot mukaan luettuina. Todentajan on myös varmistettava, että ilma-aluksen käyttäjän raportoima hyötykuorma vastaa niitä hyötykuormatietoja, jotka ilma-aluksen käyttäjä tallentaa turvallisuustarkoituksia varten.